

STRUČNI TRENING ZA EDUKATORE

Skica

Razvili CARDET & AKLUB

UVOD:

U Europi je pitanje radikalizacije mladih relativno novo pitanje, posebno za edukatore koji se nalaze na "prvim linijama fronte" od kojih se traži da se obraćaju direktno skupinama mladih. HeadsUp nastoji pružiti programe obuke koji će edukatorima na prvoj liniji pomoći da izgrade otpornost mladih na temu radikalizacije te da potaknu pozitivan osjećaj identiteta i pripadnosti.

OPIS:

Cilj ovog priručnika je da bude sveobuhvatan program obuke koji će vas podržati kao edukatore na prvim linijama u pristupu radikalizacije među mladima.

U obuku je uključen širok raspon medija te zanimljivih i simulacijskih alata kako bi vam se omogućilo da imate maksimalnu korist iz obuhvaćenih resursa. Priručnik je podijeljen je na četiri glavna modula te svi uključuju nastavna sredstva i resurse za samostalno učenje. Moduli su opisani kako slijedi:

Modul 1: Radikalizacija

- 1.1 Što je "radikalizacija"?
- 1.2 Za što koristimo poseban pojam "radikalizacija vodi ka nasilju".
- 1.3 Zašto je internet omiljen alat za radikaliste.
- 1.4 Četiri tipa radikalizacije - ekstremizam

Modul 2: Osposobljavanje vas u ulozi edukatora

- 2.1 Imati aktivnu ulogu u vezi s rizikom radikalizacije mladih.
- 2.2 Prepoznavanje različitih signala pojma "radikalizacija vodi ka nasilju".
- 2.3 Korištenje profesionalnog alata „ Barometar ponašanja”

Modul 3: Osnaživanje mladih ljudi

- 3.1. Kritične vještine
- 3.2. Znanje o multikulturalnosti – rasni, socijalni, politički trendovi koji vode nasilju.
- 3.3. Motiviranje mladih za društvo različitosti (tolerancija, poštovanje kulture)

Modul 3: Analiza slučaja iz stvarnog života (bazirano na aktivnosti)

- 4.1. Analiza slučaja
- 4.2. Praktična rješenja
- 4.3. Pristup usvajanju (grupna refleksija za OFFLINE I samorefleksija za ONLINE)

MODUL 1: Radikalizacija

1.1 Što je “radikalizacija”?

1.2 Zašto koristimo poseban pojam “radikalizacija vodi nasilju”

1.3 Zašto je internet omiljen alat za radikaliste

1.4 Četiri tipa radikalizacije - ekstremizam

CILJ MODULA: Cilj ovog modula je da se polaznici upoznaju s pojmom radikalizacije te da znaju objasniti kada je radikalizacija opasna. Polaznici će steći osnovne informacije o četiri vrste radikalizacije i moći će identificirati razlike među njima.

CILJEVI UČENJA:

Po završetku modula polaznici će moći:

1. Objasniti pojam "radikalizacije".
2. Objasniti zašto koristimo poseban pojam "radikalizacija vodi nasilju".
3. Ilustrirati zašto je internet omiljeni alat za radikaliste.
4. Pronaći Heads-Up videozapise na internetu i predstaviti ih mladima.
5. Navesti četiri vrste radikalizacije – ekstremizma.
6. Objasniti mladima što je ekstremizam desnice.
7. Objasniti mladima što je to ekstremizam ljevice.
8. Objasnite mladima koji su ostali oblici ekstremizma (single-issue ekstremizam) povezan s pitanjima poput prava životinja, ekologije, pobačaja i sl.
9. Objasniti mladima što je političko-vjerski ekstremizam.

PRIKAZ LEKCIJE:

Aktivnost:	Opis:	Resursi:	Oprema:	Vrijeme:
1. Uvod u trening i razjašnjenje očekivanja polaznika	Trener ukratko prezentira sve lekcije i njihove ciljeve. Polaznici se predstavljaju i iskazuju svoja očekivanja od obuke.	Detaljne informacije o aktivnostima mogu se naći u odjeljku koji slijedi ovu tablicu. Ova uputa vrijedi za sve aktivnosti navedene u svim tablicama. Upute za aktivnost "OČEKIVANJA" slijede ovu tablicu.	Flipchart Markeri	35'
2. Značenje pojma "radikalni". Da li su radikalne ideje dobre ili loše?	Treneri istražuju sinonime za riječ "RADIKALAN" kako bi bolje razumjeli značenje.	Upute za aktivnost "Značenja riječi "RADIKALAN"" mogu se naći u odjeljku koji slijedi ovu tablicu.	Flipchart Markeri	25'
Kratka pauza				5'

3. Zašto koristimo pojam "radikalizacija vodi nasilju"	<p>Trener predstavlja dvije (ili više) definicija radikalizacije. Kroz razgovor, polaznici uče zašto se koristi pojam "radikalizacija vodi nasilju".</p>	<p>Tekst "Da li su nasilna i ne nasilna radikalizacija jedna te ista stvar?" nalazi se ispod tablice.</p> <p>Heads-Up video "Jedan dan života" - www.heads-up.online</p>	<p>Video projektor Laptop</p>	<p>40'</p>
4. Mladi i radikalizacija putem interneta	<p>Trener objašnjava da internet može biti alat za radikalizaciju. On/a predstavlja video priču o dvoje mladih, Jasmine i Kayle.</p>	<p>Heads-Up video "Jasmine" - www.heads-up.online</p> <p>Heads-Up video "Kyle" - www.heads-up.online</p>	<p>Video projektor Laptop</p>	<p>20'</p>
Pauza				<p>15'</p>
5. Pronalaženje i sakupljanje informacija o nasilnim ekstremističkim grupama	<p>Treneri odabiru ekstremističku grupu sa liste za trenere i pripremaju kratku prezentaciju o tome.</p>	<p>Instrukcije za aktivnost "EKSTREMISTIČKE SKUPINE" nalazi se ispod tablice.</p> <p>Primjer prezentacijskog sadržaja nalazi se ispod tablice.</p>	<p>Laptopi Papir i olovke</p>	<p>40'</p>
6. Ekstremizam desnice	<p>Treneri predstavljaju informacije o desničarskom ekstremizmu. Grupa polaznika nakon toga predstavlja primjer ekstremističke desničarske skupine.</p>	<p>Informacije o ekstremizmu desnice nalaze se ispod tablice.</p>	<p>Video projektor Laptop</p>	<p>20'</p>
Kratka pauza				<p>5'</p>
7. Ekstremizam ljevice	<p>Trener predstavlja informacije o ljevičarskom ekstremizmu. Grupa polaznika nakon toga predstavlja primjer ekstremističke ljevičarske skupine.</p>	<p>Informacije o ekstremizmu ljevice nalaze se ispod tablice.</p>	<p>Video projektor Laptop</p>	<p>20'</p>

8. Ostali oblici ekstremizma (single-issue ekstremizam)	Treneri predstavljaju informacije o single-issue ekstremizmu. Grupa polaznika tada predstavlja konkretan primjer primjer single-issue ekstremističkih skupina.	Informacije o posebnim oblicima ekstremizma (single-issue). Informacije o sigle-issue ekstremizmu nalaze se ispod tablice.	Video projektor Laptop	20'
9. Političko-religiozni ekstremizam	Trener prezentira informacije o političko-religijskom ekstremizmu. Grupa polaznika nakon toga prezentira konkretan primjer političko-religijskog ekstremizma.	Informacije o političko-religijskom ekstremizmu nalaze se ispod tablice.	Video projektor Laptop	20'
Pauza				15'

1.1. Što je radikalizacija?

AKTIVNOST 1: Uvod u trening i razjašnjenje očekivanja polaznika

35'

Trener koristi aktivnost pod nazivom "OČEKIVANJA" kako bi otkrio koja su očekivanja polaznika i omogućio im da se predstave. Trener saznaje koja polaznici imaju znanja i iskustva na polju pojma radikalizacije.

Upute za aktivnost "OČEKIVANJA"

Trener postavlja nazive svih modula i njihovih glavnih tema (Modul 1. Radikalizacija, 1.1. Što je "radikalizacija" ?; 1.2 ... itd.) na flipchart-u. Svaki polaznik dobiva tri identična simbola u boji (na primjer, mali krug koji je izrezan u papiru u boji). Trener objašnjava sudionicima da će njihov zadatak biti obilježiti tri teme koje smatraju najkorisnijima. Trener ukratko predstavlja sve teme kako bi polaznici mogli donijeti odluku u vezi tema u koje su upućeni. Na primjer, trener može reći naslov svake teme i najvažniji cilj učenja. Svi polaznici zajedno odlaze na flipchart i postavljaju svoje simbole pored željenih tema. Trener će od njih zatražiti da odgovore na sljedeća pitanja:

- Koje je vaše ime i što ste po zanimanju?
- Koje ste teme označili i zašto?
- Kakvo je vaše iskustvo s radikalizacijom (npr. obuka, osobno iskustvo)?

Na kraju aktivnosti trener daje sažetak. On/a navodi koje teme sudionici smatraju najkorisnijima. Zahvaljuje im se na informacijama i obećava da će to uzeti u obzir tijekom obuke.

Ključno je identificirati unutarnje očekivanje polaznika. Ako trening ne ispuni želje i očekivanja polaznika, neće se uključiti te će biti razočarani.

AKTIVNOST 2: Značenje pojma "RADIKALAN". Da li su radikalne ideje dobre ili loše?

Trener koristi aktivnost "značenje pridjeva RADIKALAN" da objasni polaznicima značenje riječi "radikalan" i da radikalne ideje mogu biti i dobre i loše. Koristeći ovu aktivnost, trener priprema sudionike za dublje razumijevanje pojmova "radikalizacija" i "radikalizacija vodi nasilju". Trener bi trebao imati sljedeća osnovna znanja:

Osnovno znanje trenera za ovu aktivnost

Ljudi imaju različita mišljenja i uvjerenja te je prirodno da o njima i govore. Oni pokušavaju uvjeriti druge ljude u njihova mišljenja i ponekad to čine kako bi potaknuli promjene u svojoj obitelji, zajednici ili društvu. Ako se neka mišljenja jako razlikuju od mišljenja većine, mi ih zovemo "RADIKALNIM". Prema rječniku, pridjev „RADIKALAN“ znači biti daleko od središta javnog mnijenja, daleko od mainstreama. Sinonimi pridjeva "radikalan" su, s jedne strane, "ekstremni", "ekstremistički", "fanatični", "revolucionarni", "ultra". Ali oni također uključuju "nekonvencionalne", "neortodoksne", "netradicionalne", "otvorene misli", "progresivne". Radikalno mišljenje nije samo po sebi zločin, a mladi imaju tendenciju da često suosjećaju s idejom radikalnih promjena u društvu. Radikalno razmišljanje postaje opasno kada pojedinca vodi u nasilje i ilegalne aktivnosti kao sredstvo postizanja političkih, ideoloških ili vjerskih ciljeva

Upute za aktivnost "Značenje pridjeva "RADIKALAN""

Trener na flipchart piše riječ "radikalan". Zatim traži od polaznika da razmisle o sinonimima tog pridjeva te piše ove sinonime na flipchartu. Kada su sudionici dali sve svoje ideje, on može dati definiciju prema rječniku ako već nije - tj. „RADIKALAN“ znači biti jako daleko od središta javnog mnijenja.

Trener i polaznici promatraju sinonime napisane na tablici i raspravljaju o situacijama u kojima se te riječi percipiraju kao pozitivne i negativne. Na primjer, sinonim "revolucionaran". Revolucionarna raspoloženja u društvu mogu biti negativna i opasna. S druge strane, revolucionarna otkrića u biokemiji su pozitivna.

Trener može također porazgovarati sa sudionicima, a njegova će uloga biti moderiranje rasprave. Cilj aktivnosti i rasprava je naučiti sudionike da radikalno razmišljanje nije zločin sam po sebi. Radikalne misli mogu biti i dobre i loše. Na primjer, ideje da žene mogu nositi hlače ili da će ropstvo biti ukinuto bile su vrlo radikalne u svoje vrijeme. Radikalni pogledi postaju opasni i nepoželjni ako manjina promiče te radikalne misli i promjene koristeći nasilna ili ilegalna sredstva. U demokratskim društvima nasilje i ilegalne aktivnosti nisu nužni za promicanje promjena u društvu ili zajednici. Svaka manjina ima mogućnost koristiti argumente i promicati čak i radikalne stavove i društvene promjene bez uključivanja nasilja. Primjeri nenasilnih radikalnih promjena su prava žena na pobačaj ili prava na homoseksualne brakove.

1.2. Zašto koristimo pojam „radikalizacija vodi nasilju“

AKTIVNOST 3: Za što koristimo pojam "radikalizacija vodi nasilju"?

Trener predstavlja različite definicije pojma radikalizacija. Na primjer, jedna kratka definicija i jedna malo opsežnija definicija.

- Radikalizacija je proces prihvatanja ekstremnih mišljenja i sustava vjerovanja.
- Radikalizacija je proces kojim pojedinac ili grupa prihvaćaju sve ekstremnije političke, društvene ili vjerske ideale i težnje koje odbacuju ili potkopavaju status quo ili suvremene ideje i izraze jedne nacije.

Trener može dati dodatne informacije, na primjer može objasniti da radikalno razmišljanje nije samo po sebi zločin te da mladi često imaju susjećanje prema radikalnim promjenama u društvu. Radikalno razmišljanje postaje opasno kada pojedinca vodi u nasilničko ponašanje i u ilegalne aktivnosti kao sredstvo postizanja političkih, ideoloških ili vjerskih ciljeva.

Kanadska neprofitna organizacija CPRLV (Centar za Prevenciju Radikalizacije koja vodi nasilju) koristi izraz "radikalizacija vodi nasilju" kako bi razlikovala nasilnu i nenasilnu radikalizaciju. Sljedeći tekst dolazi s njihove web stranice:

Da li su nasilna i nenasilna radikalizacija jedna te ista stvar?

Važno je razlikovati nasilnu i nenasilnu radikalizaciju. Ponekad ljudi koji su čvrsto ukorijenjeni u svoja uvjerenja mogu zauzeti stavove koji, iako su radikalni, ne moraju nužno biti u suprotnosti s demokratskim normama i vrijednostima. Takva radikalizacija ne smatra se nasilnom.

Štoviše, nenasilni radikalisti mogu igrati izrazito pozitivnu ulogu u svojim zajednicama, kao i u širem političkom kontekstu. Većina napretka u demokratskim društvima rezultat je nekog oblika radikalizacije. Martin Luther King, Gandhi, pa čak i Nelson Mandela, smatrali su se radikalistima u svoje vrijeme. Kada se čvrsto uspostavljeni načini razmišljanja i djelovanja osporavaju radikalnim kritiziranjem određenih aspekata društvenog sustava, to može potaknuti razvoj društva u pozitivnom smjeru.

Radikalna stajališta postaju problematična kada potiču ili potvrđuju nasilje ili oblike nasilnog ekstremističkog ponašanja - uključujući terorizam i nasilna djela mržnje - kako bi se unaprijedio određeni uzrok, ideologija ili svjetonazor. Pojedinci koji prolaze kroz proces nasilne radikalizacije mogu poticati, pomagati ili provoditi nasilje u ime određenog sustava vjerovanja jer su kategorički uvjereni da je njihov sustav uvjerenja apsolutan i isključiv.

Treneri podijele ovaj tekst svakom od sudionika. Nakon što ga svi pročitaju, raspravljaju o slijedećim pitanjima:

- Za što se koristi pojam "radikalizacija vodi nasilju"?
- Da li su mladi radikalniji od starijih ljudi?
- Možete li imenovati neke od radikalnih grupa koje koriste nasilje i ilegalne aktivnosti u našoj zemlji?

- Da li postoje u našoj zemlji političari koji pozivaju na nasilje?

Na kraju ove aktivnosti, trener predstavlja web stranicu i youtube kanal projekta "Heads-Up" kao koristan izvor informacija i resursa za edukatore na prvim linijama. Kao praktični primjer, koristi se video pod nazivom "A Day in the Life"

Alati 'Heads-Up' projekta dostupni su na web stranici projekta - www.heads-up.online
Youtube kanal projekta <https://www.youtube.com/channel/UCtWIESmkq4W8v5Gzrvkf1Qg/>

1.3. Zašto je internet omiljeni alat radikalista

AKTIVNOST 4: Mladi ljudi i radikalizacija na internetu

Trener demonstrira da se internet koristi kao alat za radikalizaciju i kako bi "radikalizacija vodila nasilju". Predstavlja "Heads-Up" video priče o dvoje mladih ljudi, Jasmine i Kaylu.

Osnovno znanje trenera za ovu aktivnost

Internet je postao savršeno sredstvo komunikacije za širenje radikalnih ideja. Internet je učinkovit, jeftin i lako dostupan alat koji olakšava radikalizaciju. Međutim, internet bez osobnih odnosa nema moć da radikalizira pojedince. Osobni odnosi sa ljudima koji dijele isto mišljenje ili sustav uvjerenja uvijek se pojavljuju u procesu radikalizacije. Međuljudski odnosi (stvarni ili virtualni) stoga su suštinski čimbenik u procesu radikalizacije.

Istina je često složena i ne može se objasniti u dvije, tri rečenice ili prikazati u dvominutnom videu. Nažalost, svijet interneta je preplavljen informacijama i veća je vjerojatnost da ljudi preferiraju kratke poruke i kratke videozapise. Internet je stvorio virtualni svijet gdje anonimnost je ta koja potiče izražavanje svih mišljenja, uključujući i ona koja su ekstremna i opasna. Na internetu ste izolirani od uobičajenog društvenog kruga (obitelj, prijatelji itd.) i možete vidjeti i slušati radikalne ideje i poglede. Tematske web stranice djeluju kao odjekovna soba u kojoj se ista mišljenja ponavljaju iznova i iznova, jer određene web stranice privlače ljude istih mišljenja. Mišljenje koje nije u vezi s njihovim je odbijeno i kažnjeno uvredljivim ili mrskim komentarima. Kričičko razmišljanje često ostaje jedina obrana kada surfate internetom.

Društveni mediji su postali bitan i uzbudljiv dio našeg života. Milijuni mladih svakodnevno koriste platforme za razmjenu sadržaja. Uzimajući u obzir način na koji se mladi ljudi povezuju s tim društvenim internetskim okruženjima te da ponekad žive svoj život putem svojih internetskih profila, nova istraživanja pokazuju da internet postaje „novi inkubator“ radikalizacije. To je dijelom posljedica toga što radikalisti koriste društvene medije za regrutiranje novih radikalnih slijedbenika, ali se također održavaju algoritmima koje koriste platforme društvenih medija. Na primjer, kada pojedinac pretražuje sadržaj na mreži, prijedlozi generirani pomoću tih algoritama preporučuju sličan sadržaj koji korisnik može pregledati sljedeći. Na taj način, ljudi koji žele tražiti ove informacije na internetu mogu brzo pronaći vezu nakon povezivanja materijala koji potiče njihovo vjerovanje u nepravdu određenih skupina ili zemalja, što dodatno ubrzava njihovu radikalizaciju.

Trener može komentirati videozapise „Heads-Up“ „Jasmine“ i „Kyle“ te naglasiti ulogu interneta i društvenih medija u tim pričama.

-Internet služi kao izvor informacija osobe i mjesto susreta s drugim radikalima na internetu - primjerice u videu: Jas i Charlotte razgovaraju s radikalima kroz chat-sobe.

-Internet je mjesto ispiranja mozga - primjer u videu: Jas pokazuje empatiju za stanje Tariqa i njegovih prijatelja i navodi kako ju Tariq treba da mu bude podrška.

-Internet je mjesto gdje mladi mogu biti radikalizirani i motivirani za akciju – primjer je u videu: Jas i Charlotte planiraju preseljenje u inozemstvo kako i se pridružile Tariqu i njegovim prijateljima.

1.4. Četiri tipa radikalizacije

AKTIVNOST 5: Pronalaženje i sakupljanje informacija o ekstremističkim skupinama koje se služe

nasiljem

40'

Trener dijeli polaznike u grupe po dvije ili tri osobe. Zadatak svake grupe biti će da pripremi kratku prezentaciju o ekstremističkim skupinama i pokretima.

Upute za aktivnost "EKSTREMISTIČKE SKUPINE"

Svaka grupa odabire drugačiji tip ekstremističke organizacije za temu svoje prezentacije. Trener ima listu 4 tipa ekstremističkih organizacija i pokreta.

- Primjeri ekstremno desničarskih skupina i pokreta

KU KLUX KLAN, CHURCH OF THE CREATOR, HERITAGE FRONT (HF), BLOOD & HONOUR, COMBAT 18 (C18), GOLDEN DAWN, HAMMERSKINS NATION, ARYAN GUARD, SKINHEAD MOVEMENT

- Primjeri ekstremno lijevičarskih skupina i pokreta

ANONYMOUS, BLACK BLOC, ANARCHISM, RED AND ANARCHIST SKINHEADS (RASH), INTERNATIONALIST RESISTANCE (IR), SKINHEADS AGAINST RACIAL PREJUDICE (SHARP)

- Primjeri pojedinih ekstremističkih skupina i pokreta (single-issue)

ANIMAL LIBERATION FRONT (ALF), EARTH LIBERATION FRONT (ELF), FREEMEN ON THE LAND

- Primjeri političko-religioznih skupina i pokreta

AL QAIDA, AL SHABAAB, AUM SHINRIKYO (AUM), BOKO HARAM, HAMAS, HIZBALLAH, LIBERATION TIGERS OF TAMIL EELAM (LTTE), MANMASI NATIONAL CHRISTIAN ARMY, TALIBAN

Prezentacija mora sadržavati osnovne informacije o ekstremističkoj organizaciji i informacije o njihovim ilegalnim i nasilnim aktivnostima. Trener može pokazati primjer za informacije koje bi prezentacija trebala sadržavati.

Primjer sadržaja prezentacije

Ime ekstremističke organizacije: BLOOD & HONOUR

Osnovne Informacije: 'Blood & Honour' je poznata kao mreža za promociju neonacističke glazbe. Naziv Blood&Honour isti je kao slogan Hitlerove mladeži, "Blut und Ehre" (Blood and Honour / Krv i Čast). Osnivač grupe, Ian Stuart Donaldson, bio je pjevač i vođa ekstremno desnog Britanskog benda, Skrewdriver koji je zastupao neonacistička uvjerenja. Donaldson iako je preminuo 1993 još uvijek je štovan unutar organizacije. "Blood& Honour" izdaje časopis koji promiče neonacizam putem intervjua sa ekstremno desničarskim glazbenim grupama i promocijom koncerata koje predvode White Power

muzičke grupe. 'Blood & Honour' ima službenu odjele u otprilike dvadeset zemalja, uključujući Veliku Britaniju, SAD, Italiju, Belgiju, Francusku i Španjolsku.

Illegalne nasilne aktivnosti: Razni odjeli organizacije 'Blood & Honour' organiziraju koncerte i skupove pride bijelaca koji okupljaju skinheadse i ostale pristaše neonacizma. Uz ovu grupu vežu se mnogi čini nasilja. Na primjer, 2012, u Britanskoj-Columbiji, dva su člana bila optužena za zločin iz mržnje i teški napad na građanina filipinskog podrijetla.

Svaka grupa će prikazati svoju prezentaciju kasnije, sa tipom ekstremizma koji je relevantan.

ACTIVITY 6: Ekstremizam desnice

Trener predstavlja slijedeće informacije o ekstremizmu desnice. Grupa polaznika tada prezentira konkretan primjer ekstremizma desnice.

Informacije o Ekstremizmu desnice

Oblik radikalizacije povezane sa fašizmom, rasizmom, supremacizom i ultranacionalizmom. Ovaj oblik radikalizacije karakterizira nasilna obrana rasnog, etničkog ili pseudo-nacionalnog identiteta, a također je povezana s radikalnim neprijateljstvom prema državnim vlastima, manjinama, imigrantima ili lijevim političkim skupinama.

Te skupine obično nemaju puno članova, a članovi često mijenjaju skupine ili su pripadnici nekoliko grupa u isto vrijeme. Kada se stvaraju nove grupe, to ne znači nužno i pridruživanje novih članova. Skupine ekstremne desnice, često vođene karizmatiskim vođama, mogu biti kratkotrajne ili služiti kao fasade. Desni ekstremizam obuhvaća veliku, heterogenu skupinu i pojedince koji zastupaju širok raspon pritužbi i položaja; ove skupine ponekad mogu biti u međusobnom sukobu. Članovi koriste različite simbole preuzete iz krajnje desničarske ideologije kako bi identificirali pripadnost nekoj skupini. Ovi se simboli mogu pojaviti na odjeći, tetovažama i grafitima. Određene neverbalne geste također mogu ukazivati na povezanost s grupom kao što je, na primjer, nacistički pozdrav.

Primjeri desničarskih ekstremističkih skupina i pokreta: KU KLUX KLAN, CHURCH OF THE CREATOR, HERITAGE FRONT (HF), BLOOD & HONOUR, COMBAT 18 (C18), GOLDEN DAWN, HAMMERSKINS NATION, ARYAN GUARD, SKINHEAD MOVEMENT

 Trener bi trebao cijiniti trud svake grupe u pripremi prezentacije. Može to pokazati na način da im da nagradu, što će poridonijeti dobrom raspoloženju za vrijeme treninga

AKTIVNOST 7: Ekstremizam lijevice

Trener predstavlja informacije o ekstremizmu lijevice. Polaznici tada predstavljaju konkretan primjer lijevo orijentiranih ekstremističkih skupina.

Informacije o ekstremizmu lijevice

Oblik radikalizacije koji se prvenstveno fokusira na anti-kapitalističke zahtjeve i poziva na transformaciju političkih sustava koji se smatraju odgovornima za stvaranje društvenih nejednakosti. Grupe se u konačnici mogu služiti nasilničkim sredstvima. Te skupine uključuju anarhističke, Maoističke, Trockističke i Marksističko-Lenjinističke skupine.

Ljevičarski ekstremizam je ogroman politički pokret koje promoviraju vjerovanja koja odbacuju kapitalizam, Zapadnu demokraciju, imperijalizam i militarizam. Ta ekstremna uvjerenja, ponašanja i stavovi ponekad promoviraju nasilje, često protiv vlasti te mogu voditi čak i do terorističkih akata. Ljevičarski ekstremizam crpi svoju inspiraciju iz radikalnog tumačenja različitih doktrina kao što su Maoizam, Trockizam, Castroizam i Marksizam-Lenjinizam. Za razliku od desničarskih ekstremista, lijevi ekstremisti imaju tendenciju biti diskretniji. Ne koriste mnogo simbola, već obično koriste samo svoj logotip.

Primjeri lijevih ekstremističkih skupina i pokreta:

ANONYMOUS, BLACK BLOC, ANARCHISM, RED AND ANARCHIST SKINHEADS (RASH), INTERNATIONALIST RESISTANCE (IR), SKINHEADS AGAINST RACIAL PREJUDICE (SHARP)

AKTIVNOST 8: Pojedinačni (single-issue) ekstremizam

Trener predstavlja informacije o pojedinačnom (single-issue) ekstremizmu. Grupa polaznika tada prezentira njihov konkretan primjer pojedinačnih (single-issue) ekstremističkih skupina.

Informacije o pojedinačnom (single-issue) ekstremizmu

Ova kategorija obuhvaća skupine koje nisu povezane niti sa lijevim ekstremizmom niti sa desničarskim ekstremizmom. Ovaj oblik radikalizacije bitno je motiviran jedinstvenim problemom. Ova kategorija uključuje, na primjer, radikalne grupe za zaštitu okoliša ili prava životinja, ekstremiste protiv pobačaja, izvjesne anti-homoseksualne / anti-feminističke pokrete i ultraindividualističke ili neovisne ekstremističke pokrete koji koriste nasilje. U ovu kategoriju spadaju i masovne ubojice čiji su motivi djelomično ili u cijelosti ideološki.

Primjeri jednoznačnih ekstremističkih skupina i pokreta

ANIMAL LIBERATION FRONT (ALF), EARTH LIBERATION FRONT (ELF), FREEMEN ON THE LAND (FMOTL)

ACTIVITY 9: Političko-Religiozni Ekstremizam

Trener prezentira informacije o političko-religiozni ekstremizmu. Grupa polaznika tada predstavlja svoj konkretan primjer o političko-religiozni ekstremističkim skupinama.

Informacije o Političko-Religioznom Ekstremizmu

Oblik radikalizacije koji vodi ka nasilju povezanom sa političkim tumačenjem religije. Svaka religija može stvoriti ovu vrstu nasilne radikalizacije. Religijski teroristi često su voljni ubiti jer vjeruju da su u službi Boga. Oni nemaju simpatije prema svojim žrtvama jer te žrtve vide kao neprijatelje Boga. Oni spremno žrtvuju svoje živote jer očekuju ogromne nagrade za život nakon smrti.

Primjer političko-religioznih ekstremističkih grupa i pokreta

AL QAIDA, AL SHABAAB, AUM SHINRIKYO (AUM), BOKO HARAM, HAMAS, HIZBALLAH, LIBERATION TIGERS OF TAMIL EELAM (LTTE), MANMASI NATIONAL CHRISTIAN ARMY, TALIBAN

MODUL 2: Osposobljavanje Vas kao edukatora

- 2.1 Kako igrati aktivniju ulogu u riziku od radikalizacije mladih ljudi.
- 2.2 Kako prepoznati situaciju kada "radikalizacija vodi nasilju".
- 2.3 Kako koristiti profesionalni alat "Barometar ponašanja".

CILJ MODULA: Cilj ovog modula je potaknuti nastavnike da igraju aktivniju ulogu u riziku od radikalizacije među mladima. Nastavnici će također moći koristiti profesionalni alat "Barometar ponašanja".

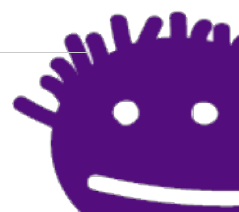
CILJEVI UČENJA:

Po završetku modula polaznici će moći:

1. Igrati aktivniju ulogu u riziku od radikalizacije mladih ljudi.
2. Prepoznati različita obilježja kada 'radikalizacija vodi nasilju'.
3. Koristiti profesionalni alat "Barometar Ponašanja".

PRIKAZ MODULA:

Aktivnosti:	Opis:	Resursi:	Oprema	Vrijeme
1. Odgovornost edukatora sa prve linije na polju radikalizacije mladih	Trener predstavlja nekoliko pitanja kako bi započeo razgovor o ovoj temi. Polaznici raspravljaju o temi. .	Upute za aktivnost "Rasprava o odgovornosti odgajatelja" slijede ovu tablicu.	Flipchart Markeri	40'
2. Barometar ponašanja – kako prepoznati radikalna ponašanja koja vode prema nasilju	Trener predstavlja 'Barometar Ponašanja' – praktičan i sofisticiran alat za prepoznavanje kada "radikalizacija vodi nasilju" .	Informacije, pripremljene od strane organizacije CPRLV o alatu 'Barometar Ponašanja', nalazi se ispod tablice. Preuzeto iz: https://info-radical.org/en/prevention-en/tools/	Laptopi Jedna kopija alata "Brometar ponašanja" za svakog polaznika	20'
Kratka pauza				5'
3. Kako koristiti 'Barometar Ponašanja' u praksi.	Polaznici uče kako da koriste ovaj alat u praksi.	Barometar Ponašanja za preuzimanje: https://info-radical.org/en/prevention-en/tools/	Jedna kopija alata "Brometar ponašanja" za svakog polaznika	60'

Pauza				15'
4. Testiranje naučenih vještina i znanja	Trener daje polaznicima zadatke koji potvrđuju stjecanje vještina i znanja i izvršavanje ciljeva učenja svake lekcije.	Set zadataka je ispod tablice.	Flipchart Markeri	30'

2.1 Imati aktivnu ulogu u vezi s rizikom od radikalizacije mladih

AKTIVNOST 1: Odgovornost edukatora s prve linije na polju radikalizacije mladih

Instrukcije za aktivnost "Razgovor o odgovornostima edukatora"

Trener prezentira informacije o odgovornosti edukatora s prve linije.

Kada postoji tragedija povezana s radikalizmom ili terorizmom, ispada da je bilo signala upozorenja prije tragedije jer radikalizacija je proces koji obično traje. Ljudi oko pogođene osobe mogu uočiti i vidjeti promjene i signale. Nažalost, ljudi mogu biti prilično komotni i ne žele se uključiti u problematične situacije i ponašanje. Nakon tragedije, roditelji krive nastavnike i institucije i obrnuto. Policija će tvrditi da nisu imali dovoljno ili gotovo nikakvih informacija o potencijalnim opasnostima od nasilnog čina. Iako se ideologije, motivacije, politička i vjerska uvjerenja mogu razlikovati, teroristi dijele jednu zajedničku stvar - uvijek prolaze kroz faze radikalizacije i planiranja svojih nasilnih akcija. Tijekom tog procesa, indikatore mogu primjetiti prijatelji, rodbina, edukatori ili drugi dionici. Pravodobne i prikladne informacije o prijetnjama mogu biti pitanje života ili smrti za potencijalne žrtve.

Kao edukatori koji rade s mladima imate određenu odgovornost za njihov odgoj i ponašanje. Ljudsko društvo očekuje da primijetite znakove opasnih procesa kao što su nasilje, zlouporaba droga ili radikalizacija koja dovode do nasilja. Javnost očekuje da nećete ignorirati ove signale. Na primjer, učitelj bi trebao primijetiti kada učenik opetovano dolazi u školu pod utjecajem droge i kada se njegova ovisnost očituje u njegovom ponašanju. Naravno, učitelj ga može ignorirati, ali to nije u redu. Kad se nešto ozbiljno dogodi, kolege i ljudi iz okoline rekli bi da su simptomi bili vidljivi i da nitko ništa nije učinio.

U svjetlu prijetnje radikalizacije koja dovodi do nasilja, svatko od nas ima svoju ulogu. Trebamo biti svjesni mogućnosti da bi neki učenici mogli postati radikalizirani na nasilje. Budući da smo bolje informirani, imamo bolje razumijevanje i poznajemo raspoložive resursa to će nam pomoći da budemo bolje opremljeni za rješavanje situacije.

Trener na flipchartu piše sljedeća pitanja. Polaznici raspravljaju o ovim pitanjima.

- U kojoj se mjeri osjećate kompetentnim da bi otkrili signale radikalizacije koja dovodi do nasilja?
- Koje alate koristite za otkrivanje opasnih signala radikalizacije?
- Koja je odgovornost obitelji? Što je s odgajateljima?
- Trebaju li edukatori biti osposobljeni za rad u ovom području?

2.2 Prepoznavanje ponašanja koja vode ka nasilju

AKTIVNOST 2: Kako prepoznati da radikalizacija vodi ka nasilja

Kanadska neprofitna organizacija CPRLV stvorila je vrlo dobar i praktičan alat pod nazivom Barometar ponašanja. Ovaj alat nam pomaže da prepoznamo radikalno ponašanje koje dovodi do nasilja. Trener ispiše jednu kopiju alata „Barometar ponašanja“ za svakog polaznika. Cilj sljedećih dijelova lekcije je razumjeti ovaj alat i naučiti ga koristiti u praksi.

Infomacije pripremljene od organizacije CPRLV (Centre for the Prevention of Radicalisation Leading to Violence) o "Barometru Ponašanja".

Poduzimanje rane intervencije kod radikalizirane osobe ili grupe osoba koje su u procesu radikalizacije – te biti u predostrožnosti po pitanju radikalizacije predstavlja jedinstven izazov za širu javnost, kao i za radnike na prvoj liniji, kao što su učitelji, psiholozi, obitelji, socijalni radnici i policajci. Budući da ova tema izaziva sve veću zabrinutost, mnogi ljudi osjećaju sve hitniju potrebu za razumijevanjem i sprečavanjem radikalizacije. Međutim, kako bi se bolje shvatio fenomen, potrebne su im odgovarajuće informacije i vodiči prilagođeni njihovim potrebama. CPRLV je upravo u tu svrhu razvio „Barometar ponašanja“.

Barometar je alat za obrazovanje i osvještavanje koji je razvijen na temelju brojnih akademskih studija i stvarnih slučajeva radikalizacije u koje je bio uključen CPRLV. Kontekstualnom analizom utvrđeni su znakovi koji se uobičajeno primjećuju u slučajevima radikalizacije koja dovodi do nasilja. Što se prije poduzme akcija za zaustavljanje procesa radikalizacije, veće su šanse da se zaustavi ili čak preokrene. Ostala ponašanja koja se često pogrešno smatraju znakovima radikalizacije također su uključena u barometar kako bi se razjasnile bilo kakve zablude.

Barometar je podijeljen u četiri kategorije ponašanja koje se temelje na stupnju ozbiljnosti: beznačajno, zabrinjavajuće, uznemirujuće i alarmantno. Prednost ovog sustava je što osigurava brz i jednostavan vizualni prikaz promatranih ponašanja, a istovremeno pomaže u podizanju svijesti o ponašanjima koja su značajni pokazatelji radikalizacije. Neka ponašanja mogu se činiti ozbiljnima kada zapravo nisu znakovi radikalizacije. Na primjer, izražavanje vlastitog identiteta kroz određene vizualne znakove smatra se beznačajnim ponašanjem. S druge strane, snažni pokazatelji da se radikalizacija događa mogu biti trivijalizirani ili pogrešno shvaćeni. Na primjer, ako osoba počne stvarati dehumanizirajuće komentare o drugim skupinama, to bi trebalo smatrati zabrinjavajućim.

2.3 Korištenje „Barometra Ponašanja“ u praksi

AKTIVNOST 3: Kako koristiti Barometar Ponašanja u praksi

Trener i polaznici prolaze kroz savjete za pravilnu upotrebu "Barometra Ponašanja" Tada će gledati na različite načine ponašanja koja su podijeljena u četiri kategorije.

Opis četiri kategorije ponašanja prema Centru za Prevenciju Radikalizacije koja vodi ka nasilju (CPRLV)

Ova kategorije su prema CPRLV opisane kao:

- **Beznačajno Ponašanje** – ova kategorija uključuje skup ponašanja povezanih sa različitim oblicima političkih, vjerskih i društvenih angažmana, za koje su karakteristične mirne aktivnosti i demokratska sredstva izražavanja.
- **Zabrinjavajuće Ponašanje** - ova kategorija uključuje individualno ponašanje koje je potaknutom bolešću pojedinca. Uključuje i ponašanja koja predstavljaju sve održiviju samoidentifikaciju s uzrokom ili ideologijom koja vodi pojedinca da značajno promijeni svoje ponašanje.
- **Uznemirujuće Ponašanje** - ova kategorija obuhvaća ponašanja koja se mogu povezati s početkom angažiranja pojedinca na putu radikalizacije. Karakterizira ga akutno nepovjerenje prema vanjskom svijetu, te nadmoćnost stavova koji opravdavaju upotrebu nasilja za postizanje svojih ciljeva ili za pobjedu uzroka.
- **Alarmantno Ponašanje** - ova kategorija uključuje različita ponašanja koja potvrđuju isključivu i sektašku odanost ideologiji ili uzroku, koji navode pojedinca da doživljava nasilje kao jedino legitimno i valjano sredstvo djelovanja.

Dok objašnjava i prolazi kroz ove četiri kategorije, trener može pitati polaznike o njihovom iskustvu različitim pitanjima, na primjer:

- Jeste li ikada iskusili neko od ponašanja prema navedenim kategorijama?
- Kako bi nastavnik mogao reagirati kada primjeti takvo ponašanje?
- Koji tip ponašanja zahtijeva reakciju edukatora?

Testiranje naučenih vještina i znanja

30'

AKTIVNOST 4: Testiranje naučenih vještina i znanja

Testiranje naučenih vještina i znanja prikladan je i učinkovit oblik rezimea. Stoga je zadnjih pola sata dnevnog treninga namijenjen u tu svrhu. Trener daje polaznicima zadatke kojima će provjeriti stjecanje vještina i znanja te ispunjavanje ciljeva učenja svake lekcije. Trener može napisati neke podatke na flipchartu, primjerice, omjer točnih, gotovo točnih i loših odgovora. Zbog nedostatka vremena, trener mora izabrati samo nekoliko od sljedećih zadataka:

- Objasnite pojam „radikalizacija“.
- Objasnite zašto koristimo poseban pojam „radikalizacija vodi ka nasilju“.
- Ilustrirajte zašto je internet omiljen alat radikalista.
- Pronađite „ Hands-Up“ videe na internetu i podijelite s nama barem jednu mogućnost da ih koristite u radu s mladima.
- Imenujte četiri tipa radikalizacije – ekstremizma.
- Objasnite što je ekstremizam desnice.
- Objasnite što je ekstremizam ljevice.
- Objasnite što je pojedinačni (single-issue) ekstremizam.
- Objasnite što je Političko.Religiozni ekstremizam.
- Dajte primjere nekih ekstremističkih grupa ili pokreta koji koriste nasilje.
- Objasnite kako funkcionira ” Barometar Ponašanja”
- Objasnite kako ćete koristiti ovaj alat u praksi.

Na početku dana treninga, polaznici su više motivirani kada im trener kaže da će biti testirani za nove vještine i znanja na završetku svakog dnevnog treninga. Može čak i proglasiti natjecanje sa nagradama.

Teme za samostalno učenje

Ovaj trening također uključuje samostalno učenje. Pripremili smo dvije teme povezane sa prvim danom treninga.

Aktivnosti:	Opis:	Resursi:	Oprema	Vrijeme
1. Primjeri koji objašnjavaju pojam radikalizacije	Polaznik istražuje i upoznaje se sa primjerima koji objašnjavaju radikalizaciju.	Internet	Laptop	60'
2. Gledanje filmova koji pomažu u razumijevanju pitanja radikalizacije	Polaznik gleda dva filma – "Ghandi" (1982) i "22 July" (2018)	Internet, Netflix ili drugi izvor	Laptop ili TV	330'

AKTIVNOST 1: Primjeri koji objašnjavaju radikalizaciju

Pitanje radikalizacije bazirane na nasilju je složeno. Ne postoji jednostavno objašnjenje ili opća suglasnost o tipičnom putu radikalizacije koji vodi ka nasilju. Međutim, istraživači i stručnjaci širom svijeta predlažu različite modele kako bi bolje definirali specifične putanje. Evo dva od ovih modela:

1 / MOGHADDAM-ovo STUBIŠTE - model koji se usredotočuje isključivo na pojedinca i predlaže postupak korak po korak, u obliku stubišta (MOGHADDAM, Fathali M.)

2 / PROCES RADIKALIZACIJE PREMA MARC SAGEMANU - model koji se odnosi na osjećaj nepravde (SAGEMAN, Marc)

AKTIVNOST 2: Gledanje filmova koji pomažu u razumijevanju pitanja radikalizacije

330'

Odabrali smo dva filma koji promoviraju radikalne ideje na različite načine.

- *'Gandhi'* je epska povijesna drama iz 1982. koja se temelji na životu Mohandasa Karamchanda Gandhija, vođe indijskog nenasilnog pokreta neovisnosti protiv vladavine Velike Britanije u zemlji tijekom 20. stoljeća. "Ghandi" je Britansko-Indijska koprodukcija, scenarij je napisao John Briley, a film je producirao i režirao Richard Attenborough. Ben Kingsley je u glavnoj ulozi.
- *"22. srpnja"* je američka kriminalistička drama snimljena 2018. godine o napadima u Norveškoj 2011. godine i njihovim posljedicama, na temelju knjige "Jedan od nas: priča o masakru u Norveškoj - i njezine posljedice" koju je napisala Åsne Seierstad.

Ako dva dana treninga nisu odmah jedna za drugim, trener može iskoristiti teme za samoučenje kao zadaću za period između dva treninga.

MODUL 3: Osnaživanje mladih ljudi

3.1. Kritične vještine

3.2. Znanje o multikulturalizmu – rasni, socijalni i politički trendovi

3.3. Motiviranje mladih za multikulturalno društvo (Tolerancija, Poštivanje kultura)

Cilj modula: Stjecanje znanja o multikulturalizmu i prepoznavanje trenutnih rasnih, društvenih i političkih trendova.

CILJEVI UČENJA:

Po završetku modula polaznici će moći:

1. Primijeniti teme za poticanje produktivnih rasprava o radikalizaciji
2. Razumjeti rasne, društvene i političke trendove koji dovode do nasilja
3. Motivirati mlade za raznoliko društvo
4. Učiti mlade međusobnoj toleranciji

PRIKAZ MODULA:

Aktivnosti:	Opis:	Resursi:	Oprema:	Vrijeme
Teme koje se odnose na radikalizaciju	Treneru se daje nekoliko ideja o temama da bi se obratio mladima po pitanju radikalizacije.	Upute za aktivnost. Preuzeto sa: https://toolkit.thegctf.org/Portals/1/Documents/En/UNESCO_TeachersGuideToPreventingVE.pdf	Olovke Papir	45'
Kratka pauza				10'
Razviti mikronaciju	Treneru se daje definicija što je mikronacija. Nakon toga će trener provesti aktivnost s grupom u kojoj će razviti sami svoju mikronaciju.	Instrukcije za aktivnost. Inspiracija sa: https://micronations.webs.com/	Olovke Obojeni markeri Papir	120'
Kratka pauza				10'
Identitet	Ova aktivnost pružiti će treneru priliku da istraži poveznice između identiteta i procesa radikalizacije.	Instrukcije za aktivnost. Omogućeno tijekom 'Spriječavanje ekstremizma mladih', seminara u Parizu, Travanj 2016	Pens Paper	30'

Učenje toleranciji	Nakon elaboriranja teme „tolerancija“, trener treba provesti aktivnost o toleranciji koristeći tri Levela Kulture koje je objašnjeno u odlomku.	Instrukcije za aktivnost. Preuzeto sa: http://www.edchange.org/multicultural/activities/multicultural.html	Olovke Papir Bijela ploča	45'

3.1. Kritične vještine

Aktivnost 1: Ideje za teme u svezi radikalizacije

Postoje mnoge teme koje možete iskoristiti da pokrenete produktivnu raspravu o nasilnoj radikalizaciji. Izazov je uokviriti temu na način koji će pomoći vašim učenicima da istraže svoja vlastita mišljenja i uvjerenja i da im pokažu kako upravljati svojim emocionalnim reakcijama dok postaju sve bolji u razumijevanju temeljnih priča o ekstremnim ideologijama.

Ovdje su neke od tema koje možete istražiti sa svojim studentima:

- **Državljanstvo:** U istraživanju pojma 'državljanstva' vaši će učenici naučiti kako rješavati pitanja prava i odgovornosti u različitim društvima, pravdi, identitetu i osjećaju pripadnosti. Kroz ovu temu možete pokrenuti raspravu o ljudskim pravima, kao što je sloboda izražavanja i kako se suprotstaviti govoru mržnje.
- **Povijest:** kroz nekoliko velikih povijesnih događaja kao što su genocid u Ruandi, holokaust i nacistički pokret, možete podučiti učenike kako promišljati o propagandi mržnje, rasizmu i političkom nasilju. Kao odgojitelj možete dopustiti svojim učenicima da istraže kako su povijesne priče konstruirane i kako na kraju mogu dovesti do sukoba i predrasuda u vlastitom društvu.
- **Religija i Vjera:** istražujući različite vrijednosti i uvjerenja, vaši će učenici dobiti priliku istražiti različitost i poštovanje drugih religija. To bi trebalo uključivati raspravu o sekularizmu i humanizmu, te naglasiti kako se 'vjernici' i 'nevjernici' ne bi trebali stereotipizirati, jer često postoji više različitosti unutar religije nego u svim religijama. U raspravu bi također trebali biti uključeni učenici koji nemaju vjerska uvjerenja.
- **Jezici:** edukatori bi trebali pomoći studentima otkriti široki raspon kultura, vrijednosti i perspektiva kroz svjetsku povijest i misao. Studenti bi se trebali ojačati u kritičkom razmišljanju u pismenom i oralnom argumetniranju kao i medijskoj pismenosti.
- **Sloboda izražavanja i internet:** kroz ovu temu možete razgovarati s učenicima o širini informacija koje su u svakom trenutku dostupne svima. Neka od pitanja koja treba postaviti su: 'Kako se nudi informacija?', 'Kako je strukturirana i predstavljena?', 'Kako se ovim informacijama može manipulirati u svrhu postizanja nasilja?', 'Kako se novi izvori informacija mogu natjecati sa starim izvorima informacija?'. Usmjeravanje na online medijsku pismenost pomoći će učenicima da nauče kako koristiti internet i društvene medije na siguran i učinkovit način. To im može biti i prilika da nauče razliku između zakonite slobode govora i govora mržnje.
- **Ravnopravnost spolova i rodno uvjetovano nasilje:** iako ova tema možda nije povezana s osnovnim nastavnim planom i programom, možda ćete htjeti razgovarati o tome ako se suočite s rješavanjem sukoba vezanih uz spol. Na taj ćete način učenicima pomoći razumjeti uzrok problema, izazvati određene stavove o statusu i ulozi žena te ih osnažiti da poduzmu konstruktivne mjere protiv ekstremističkih argumenata kojima se promiče nasilje nad oba spola.
- **Umjetnost:** umjetnost se može posmatrati kao univerzalan jezik koji povezuje kulture i zajednice u vremenu i prostoru. Ona nudi mogućnosti debate o tome kako je poricanje i razaranje kulturnog i umjetničkog nasilja nasilnim ekstremizmom gubitak za cijelokupno čovječanstvo.

Odvojite malo vremena da razvijete plan lekcije koji se temelji na bilo kojoj od gore navedenih tema i uključite ideje u raspravu. Napišite kako planirate provesti temu kroz nastavni plan i program i kako ćete ublažiti potencijalni rizik od žestokog razgovora. Neke ideje o pitanjima vezanim uz ispitivanje su:

- Što si naučio?
- O čemu još imate pitanja?
- Jesmo li bliže razumijevanju procesa koji vode radikalizaciji?
- Kako ljudi pokazuju poštovanje prema idejama drugih, čak i ako se ne slažu?
- Ima li nešto što ćete učiniti drugačije nakon ovog razgovora?

Aktivnost 2: Razvijanje mikronacije

Što je mikronacija: mikronacija, koja se ponekad naziva modelom zemlje/države ili projektom nove države/zemlje, je entitet koji tvrdi da je neovisna nacija ili država, ali nije službeno priznata od strane svjetskih vlada ili velikih međunarodnih organizacija.

Cilj ove aktivnosti je potaknuti učenike da bolje razmišljaju o "državotvornosti" i načinu na koji društva djeluju. Poticati će učenike da razmišljaju o diplomaciji, prihvaćanju, običajima na svenarodnoj razini i društvenim vrijednostima.

1. Formirajte grupe po troje ili četvero učenika
2. Recite im da će u slijedećem satu razviti svoju mikronaciju. Moraju osmisliti slijedeće:
 - Ime zemlje
 - Nacionalni grb
 - Uvjerenja / Vrijednosti vlasti
 - Prava i obveze građana
 - 10 temeljnih zakona
 - Glavni jezik
 - Obrazovni sistem
 - Politika kulturalne i socijalne raznolikosti
3. Na kraju studenti moraju prezentirati svoje mikronacije ostatku razreda.
4. Ostatak razreda glasovat će na kojoj će mikronaciji željeti živjeti najviše, a koja najmanje. Glasovi bi se trebali donositi u obliku zapisivanja njihovog izbora i opravdavanja. Na primjer:
 - „Želim živjeti u..., zbog...“
 - „Ne želim živjeti u..., zbog...“
5. Pobjednička skupina bit će ona s najviše glasova. Kao edukator trebali biste osigurati da mikronacija koja pobjedi pokazuje najvišu razinu kritičkog mišljenja u razvoju njihove ideje (tj. provedbu strategija koje pokazuju njihovu sposobnost da razmišljaju sferno i šire u odnosu na nekoliko društvenih i političkih aspekata).
6. Zamolite učenike da raspravljaju i promišljaju o cjelokupnom procesu. S kojim su se izazovima suočavali? Kako su ih pobijedili? Je li timska rasprava pomogla pronaći srednja rješenja?

3.2. Poznavanje multikulturalizma – rasni, socijalni i politički trendovi kojivode ka nasilju

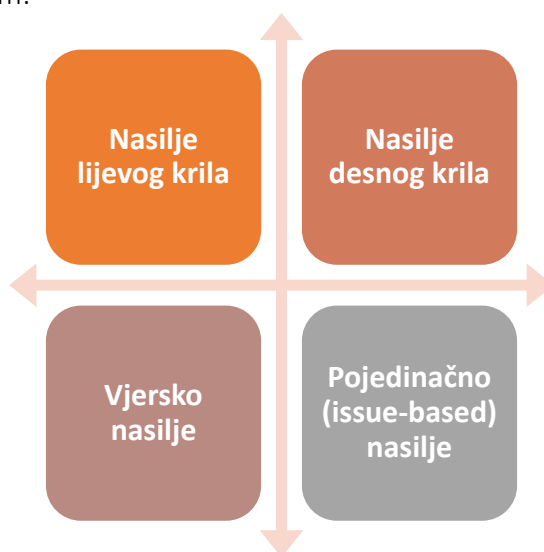
Ako imate dobar temelj znanja o multikulturalizmu to vam može omogućiti da shvatite korijen uzroka sukoba i nasilja među mladima. Iako postoje argumenti da multikulturalno obrazovanje postane nužan aspekt kvalitetnog obrazovanja, tek treba postati središnji dio kurikuluma koji se nudi svim studentima (ASCD, 2011).

Irvine i Armento (2001) nude detaljne primjere o tome kako uključiti multikulturalno obrazovanje s lekcijama osmišljenim kako bi zadovoljile opće standarde kurikuluma. Na primjer, oni preporučuju da učenici ne bi trebali samo zapamtiti činjenice o važnim događajima koji uključuju manjinske etničke skupine, kao što su pokreti za građanska prava ili skupove za socijalnu pravdu. Umjesto toga, oni tvrde da je na edukatorima da podučavaju studente kako kritički i analitički razmišljati o

tim događajima, predlažu alternativna rješenja za društvene probleme i pokazuju razumijevanje kroz rasprave, eseje i umjetnički rad.

Prema Centru za Prevenciju Radikalizacije koja vodi ka nasilju (CPRLV) u Kanadi, nasilni ekstremizam se kategorizira prema slijedećem:

Nasilje lijevog krila: to uključuje nasilne radnje koje su počinile antikapitalističke skupine čiji je cilj zamijeniti ili preobraziti trenutni politički status. Također može uključivati nasilne radnje koje su usvojile skupine za zaštitu životinja i skupine za zaštitu okoliša.

Nasilje desnog krila: to uključuje djela počinjena od strane krajnje desničarskih skupina koje se često nazivaju "neonacističkim". Te skupine obično su motivirane rasizmom i željom da brane vlastitu navodnu rasnu nadmoć.

Vjersko nasilje: to uključuje djela koja su počinili ekstremistički vjerski pokreti koji često imaju specifične pritužbe protiv drugih zemalja koje imaju različite religije. Ti akti također mogu biti vođeni pristupom vlade vanjskoj politici.

Pojedinačno (single-based) nasilje: to uključuje radnje koje provode određene skupine koje se bave jednim problemom, kao što su prava homoseksualaca, pobačaj itd.

Primjeri nasilnih radikalizacijskih pokreta:

Neo-Nacisti, Al-Qaida, Hezbollah, Taliban, ISIS, Al Shaabab, Boko Haram

(Pročitaj [Forbes članak](#) za više-

<https://www.forbes.com/sites/dominicdudley/2018/12/05/deadliest->

3.3. Motiviranje Mladih za Multikulturalno Društvo (Tolerancija, Poštivanje kulture)

Kao edukatori, morate biti u stanju nositi se s činjenicom da se mladi ljudi razlikuju jedan od drugoga na mnogo načina - to znači da morate znati upravljati različitošću i tolerancijom. Neke razlike su očiglednije od drugih kao što su rasa, religija ili jezik. Međutim, motiviranje mladih za

društvo različitosti zahtijeva od vas da se uzdignete iznad drugih razlik kao što su razina obrazovanja, socio-ekonomska pozadina, seksualna orijentacija, zdravlje i ostale skrivene ili vidljive poteškoće.

Prilikom istraživanja aspekata identiteta važno je uzeti vremena za istraživanje vrijednosti i uvjerenja. Kao edukator morate prihvatiti svoju ulogu u podršci mladim ljudima, ne samo u smislu onoga što je njima važno, već i u integriranju ovih vrijednosti u svijesti o sebi samima i sa ljudima sa kojima žele živjeti u ovom svijetu.

Možemo reći da je Identitet sastavljen od dvije glavne komponente: slike o sebi i samopoštovanja. Slika o sebi odnosi se na način na koji opisujemo sebe i / ili na saznanje da pripadamo određenim društvenim skupinama kao što su kulturne / vjerske skupine. Samopoštovanje se odnosi na vrijednost koju pridajemo našoj slici o sebi i / ili emocionalnoj važnosti sudjelovanja u društvenim krugovima.

Edukatori trebaju stvoriti sigurno okruženje sa sljedećim karakteristikama:

- Podrška mladima da bi se osjećali ugodno ako su poštteni i otvoreni prema sebi;
- Prilika za njih da kritički razmišljaju o načinima na koje se različiti identiteti tumače;
- Pružiti im mogućnosti da se nose s napetostima koje mogu proizaći iz podržavanja različitih identiteta
- Potaknite ih da imenuju vrijednosti prema kojima žele živjeti

AKTIVNOST 3: Vježba identiteta

Sljedeća aktivnost ima za cilj istražiti potencijalne veze između identiteta i procesa radikalizacije. To će omogućiti vašim učenicima da razmisle o tome što im je najvažnije u njihovom identitetu, kako bi iskusili kako bi se mogli osjećati da izgube glavni dio onoga što ih čini onim što jesu.

- 1.. Zamolite svakog učenika da pojedinačno razmisli i zapiše sedam ključnih aspekata za koje smatraju da su im najvažniji u smislu njihovog identiteta
2. Zatim ih zamolite da rade u paru, da s partnerom zamijene papire i razmotre aspekte identiteta drugog bez rasprave.
3. Zatim ih zamolite da vrate papire jedan drugome. Svaki učenik zatim treba izbrisati dva aspekta svog identiteta za koje osjećaju da mogu živjeti bez njih.
4. Uputite parove da ponovno razmjene papire i partner bi tada trebao ukloniti dva slijedeća aspekta identiteta onog drugog - to se mora učiniti bez daljnjih konzultacija i sugestija.
5. Zatim, informacije se vraćaju izvornim vlasnicima, a parovi imaju razgovor o tome kako se osjećaju s tim što su izgubili dijelove svog identiteta.
6. Pokrenite raspravu s cijelom grupom:
 - Koje su misli i osjećaji koji nastaju kao rezultat ove vježbe
 - Što to znači za ljude u smislu osjećaja pripadnosti i državljenstva.

Samostalno učenje o prihvaćanju različitosti

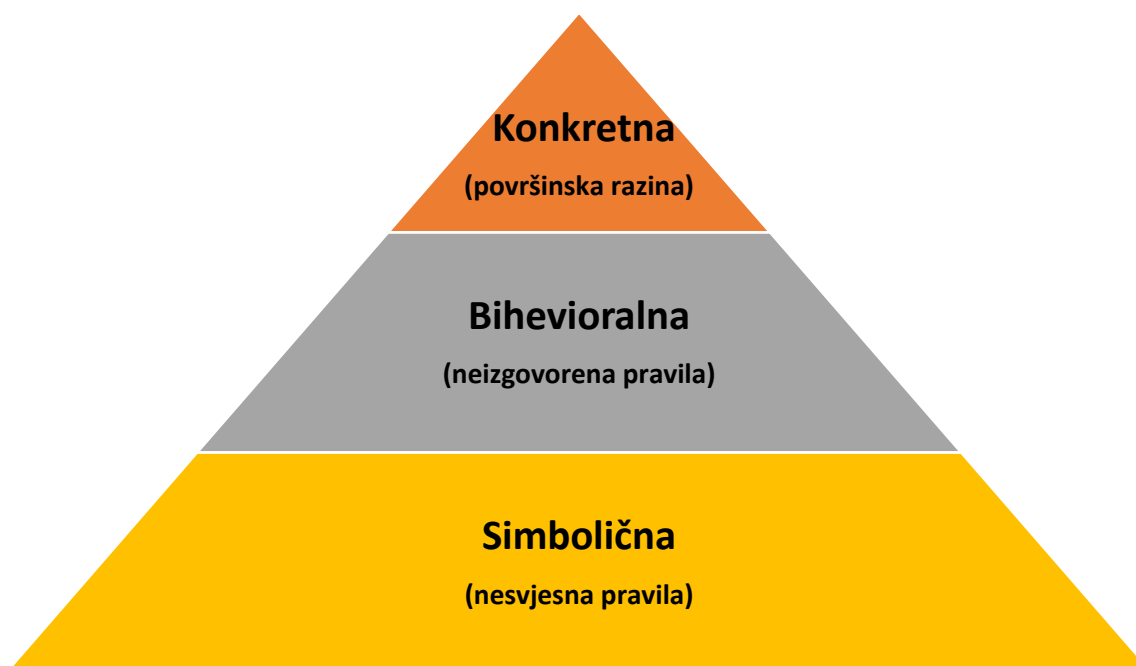

Kako bi se razvilo bolje razumijevanje o različitim perspektivama i vježbama trener si može uzeti vremena i pročitati "Prihvaćanje različitosti" ("Emraceing Diversity") putem navednog [linka](https://www.salto-youth.net/downloads/4-17-3783/EmbracingDiversityTCReader2018.pdf). (<https://www.salto-youth.net/downloads/4-17-3783/EmbracingDiversityTCReader2018.pdf>)

Podučavanje o toleranciji

Podučavanje o toleranciji može poprimiti različite oblike. Može biti dio nastavnih planova na raznim nacionalnim praznicima koje podržavaju određene kulture, ili može biti dio lekcije o povijesti i rasizmu. Na primjer, rasprava o pokretu građanskih prava u zemlji može potaknuti otvaranje rasprave o multikulturalizmu. Važno je znati za "tri razine kulture" Nitze Hidalgo prije nego što pokušate obaviti ovu aktivnost.

Hidalgo (1993)

Hidalgo razine uključuju:

1. Konkretna razina: odnosi se na najvidljiviju i najopipljiviju razinu kulture i uključuje površinske aspekte kao što su glazba, hrana, igre, odjeća itd. Oni su obično karakteristični za kulturne blagdane, proslave ili svečanosti.
2. Bihevioralna razina: to je pristup druge razine i gleda na malo dublji način na to kako su društvene uloge i jezik definirani unutar kulture. Ona također uključuje kulturna pravila neverbalne komunikacije. Na toj razini kultura se definira na temelju jezika, rodnih uloga, obiteljske strukture, političke pripadnosti i drugih čimbenika koji definiraju specifično kulturno društvo u cjelini.
3. Simbolična razina: na ovom trećem nivou, kultura se definira više apstraktno. Unatoč svemu ovo je najčešće najznačajniji dio kojim pojedinci definiraju sami sebe. Uključuje vrijednosti, uvjerenja, običaje, duhovnost, religiju, svjetonazor i način na koji se razvijaju značenja.

Aktivnost 4: Podučavanje o toleranciji

- 1) Zamolite svoje učenike da pojedinačno iznesu sva gledišta o kulturi koja im mogu pasti na pamet, potičite ih da razmisle o vlastitoj kulturi i dimenzijama kulture s kojima se mogu poistovijetiti.
- 2) Primijetit ćete da postoji navala odgovora te će se nakon prve navale brzina odgovora znatno usporiti. To se događa nakon što se prvo predlože površinski aspekti kulture (KONKRETNA razina) kao što su glazba, hrana, navike i tako dalje. Zamolite učenike da dublje razmisle o svojim kulturama po pitanju vjere, religije, vrijednosti, jezika, obiteljskim strukturama itd.
- 3) U ovom trenutku zamolite učenike da nacrtaju paukovu mapu sa svim različitim dimenzijama kulture koje su smislili.
- 4) Zamolite učenike da podijele predmete na „Tri razine kulture“. Napišite kratke definicije tih razina na ploči ili listovima papira. Pregledajte svaku od kategorija nekoliko minuta. Zatim pružite učenicima priliku da razmotre kako se definiraju unutar tih kategorija.
- 5) Sljedeći korak je olakšavanje rasprave o dosljednosti i načinu na koji se određena predodžba o samom sebi može promijeniti i odnosi se na mnoge kulturološke razine. Ideja je da će se mnogi učenici referirati na „simboličku razinu“ kao najvažniji aspekt definiranja sebe, izvan konkretne i bihevioralne razine.
- 6) Nakon razgovora o tome zašto je simbolička razina najvažniji aspekt za većinu ljudi, navedite ih na razgovor o sljedećem:
 - Kada upoznate nekoga, koji od navedenih kulturoloških aspekata koristite da biste ih razumjeli? Primjerice, pokušavate li ih prihvatiti na temelju njihove odjeće, njihove glazbe, hrane?
 - Je li vaš pokušaj razumijevanja drugih u skladu s time kako želite biti viđeni i shvaćeni?
 - Koje društvene snage mogu pridonijeti našem pojednostavljenju tuđih kultura te boljem razumijevanju?

Nakon zatvaranja gore navedene rasprave, zamolite učenike da u grupama razmisle o sljedećem:

- Kako obrazovanje može nastojati biti „multikulturalno“?
- Kako nastavnici mogu povećati toleranciju prema multikulturalizmu unutar razreda?
- Kako obrazovni sustav može biti dosljedan u tom pogledu?

To je osobito snažno ako znate da je u određenoj školi ova vrsta obrazovanja još uvijek u ranoj fazi.

Završni dio.

Da biste završili ovu vježbu, mogli biste pripomoći raspravi o tome kako sudionici mogu raditi da bi dosljednost njihovih konceptualizacija bila više ... dosljedna! Istaknite da ova vježba nije namjenjena da bi osuđivala nekoga, nego da bi naglasili kako utjecaji, od medija do vlastitog

obrazovanja, mogu nas unazaditi kada mislimo da doživljavamo napredak u samom sebi i društvenom razvoju.

Razgovori koji se odvijaju kao rezultat ove aktivnosti mogu trajati 30 do 45 minuta, ovisno o tome koja pitanja postavljate i kojim smjerom krenete.

Samoučenje o Toleranciji i Prihvaćanju (45 mins)

45'

Vidi primjere kako umne igre u razredu pridonose prihvaćanju i toleranciji putem slijedećih linkova:

- <https://www.tolerance.org/magazine/brain-game-time>
- <https://www.tolerance.org/classroom-resources/student-tasks/do-something>

MODUL 4: Analize slučajeva iz stvarnog života

4.1. Analiza slučaja: Korištenje stvarnih životnih priča

4.2. Analiza slučaja : Korištenje „Heads-Up“ platforme

4.3. Kulturološki specifične analize slučaja

CILJ MODULA: Da se zadobije znanje o multikulturalizmu i identificirali trenutni rasni, socijalni i politički trendovi.

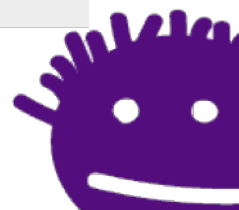
CILJEVI UČENJA:

Po završetku modula polaznici će biti u mogućnosti:

- Razumjeti u dubini razloge koji vode mlade ljude prema radikalizaciji
- Istraživati različite stupnjeve čimbenika koji mogu trigerirati radikalizaciju
- Raspraviti sa studentima četiri analize slučaja

PRIKAZ MODULA:

Aktivnosti:	Opis:	Resursi:	Oprema	Vrijeme
Međunarodne Analize slučaja	Polaznici bi trebali pročitati analize slučaja i odgovoriti na pitanja	Upute za aktinost Preuzeto sa: https://www.kirkles.gov.uk/beta/community-safety-partners/pdf/kirkles-channel-case-study.pdf	Olovke Papiri	60'
Karatka pauza				30'
Analize slučaja: korištenje "HeadsUp" platforme	Polaznici bi trebali pročitati dvije analize slučaja Jasmine i Kayla što je omogućeno na "HeadsUp" platformi. Nakon toga bi trebali prići kroz analize slučaja sa svojim učenicima.	Online video primjerak Simulacijski resursi Jasmine Priča/Kyle Priča	Kopije stripa za Jasmine-nu i Kyle-ovu priču tiskana za sve učenike Pristup simulacijskim	120'

			<p>videozapisima Jasmine i Kyla.</p> <p>Olovke</p> <p>Papiri</p> <p>Flipchart/</p> <p>Bijela ploča za edukatore</p>	
Kulturološki specifične analize slučajeva	<p>Ova aktivnost je opcionalna. Analize slučajeva iz sedam zemalja (Portugal, Cipar, Češka Republika, Finska, Španjolska, Irska i Hrvatska) su dostupnije za polaznike kako bi ih mogli koristiti u nacionalnom kontekstu. Mogu se koristiti kao dopuna međunarodnoj analizi slučaja u 4.1.</p>	Kulturološki specifične analize slučaja	N/A	Određuje trener

Samoučenje gledanjem videozapisa o radikalizaciji

Pogledajte dva navedena videozapisa i slijedite pitanja za promišljanje

1. Dr Suraj Lakhani, Viši Predavač Kriminalistike i Sociologije daje svoj komentar o tome zašto mladi postaju radikalizirani. Pogledajte video na slijedećem linku: (https://www.youtube.com/watch?v=dFN_-NL80-4&t=50s)
2. Haroon Ullah, viši Državni Savjetnik i profesor vanjske politike na Georgetown University dijeli što je otkrio zašto se mladi ljudi pridružuju radikalnim grupama, a dok žive u Pakistanu. Pogledajte video na slijedećem linku (<https://www.youtube.com/watch?v=-lchGuL501U>)

Nakon što pogledate video napravite tablicu poput niže prikazane.

Glavani razlog za radikalizaciju mladih	Načini da kao edukatori poboljšamo ovu situaciju	Čiju podršku trebam kako bi ovo postigao

4.1. Međunarodne analize slučajeva

Predstavljamo dvije analize slučajeva. Od vas se traži da ih pročitate i posvetite svakom 30 minuta kako bi odgovorili na slijedeća pitanja:

- 1) Koji su uzroci koji su osobu učinili više ranjivom za radikalizaciju?
- 2) Koji su pokušaji napravljeni kako bi se zaustavilo radikalizirano ponašanje?
- 3) Što je posljedica ove intervencije?
- 4) Kako možete kao edukator primijeniti neke od ovih tehnika u svom području rada?

Analiza slučaja: Paul¹

Paul je bio tinejdžer čija je učiteljica postala svjesna njegove uključenosti u promicanje krajnje desne Facebook stranice koja je uznemirila drugog studenta. Pozvan je na tajne skupne sastanke povezane s nogometnim igrama. Zbog nedostatka utjecaja od strane obitelji dobivao je pozornost i socijalnu podršku kroz svoju uključenost u ovu grupu. Rekao je da nema problema s većinom ljudi - samo sa muslimanima: muslimani nisu kao "mi". Rekao je da će ih gledati dok "izvršavaju šerijatsko zakon". Kroz proces, škola je radila s policijom, socijalnom skrbi i lokalnom omladinskom skupinom kako bi ga podržala kroz izazove ideologije koju je razvio, pružajući mu savjete o karijeri i povezujući ga s etnički raznolikom lokalnom skupinom mladih. Njegovo je samopouzdanje raslo, kao i veza s

¹ All names given are pseudonyms.

njegovom obitelji. Odbacio je ideologiju s kojom se povezoao i shvatio da je krenuo pogrešnim putem.

Analiza slučaja: Jameel

Jameel je imao 15 godina kad ga je lokalna srednja škola uputila u Kirklees Prevent 2016. godine.

Škola je bila zabrinuta zbog ranjivosti pojedinca na radikalizaciju i ekstremizam zbog komentara koji je imao u školi o ISIS-u. Smatralo se da Jameel ima neke slabosti kao što su socijalna izolacija, ograničene prijateljske skupine, probleme s nasiljem i ponašanje kod kuće i u školi.

Zbog čeeega je bila zabrinuta škola:

- Jameel je bio izoliran kod kuće i u školi bez ikakvih naznaka o prijateljskim odnosima
- Bilo mu je teško nositi se sa školskim obavezama i vršnjaci su ga stalno maltretirali, gurali okolo i prijetili mu.
- Jameel se pozvao na ISIS i pokazao je povoljan stav prema nasilju prema parlamentu i školi. Jednom je rekao: "Volio bih da škola bude bombardirana od strane ISIS-a"
- Njegov učitelj umjetnosti primijetio je da je Jameel u svojoj knjizi skica imao nekoliko crteža oružja i borbi.
- Njegova majka je osjećala da Jameel mrzi školu. Rekla je da je "mrzio školu i da bi pobjegao (...), a ja bih pozvala policiju da ga pronađe."
- Jameelovo ponašanje kod kuće nije bilo lako kontrolirati stoga je njegovoj majci bilo teško upravljati njime. To je utjecalo na nju i širu obitelj.
- Jameel je također izvijestio da je puno vremena provodio na računalima i internetskim platformama.
- Nedavno se osjećao suicidalno. Njegov učitelj je rekao: "On bi govorio o samoubojstvu".

Što se dogodilo:

Nastavnici su slučaj prijavili glavnom učitelju koji je zatim zatražio pomoć od zajednice. Redovito posjećuju obitelj kako bi izgradili povjerenje između njih i Jameel-a. Na ovaj način su ustanovili da se poboljšava odnos između obitelji i škole, stvarajući stalnu, otvorenu komunikacijsku liniju. Nezavisna zasijedanja provedena su sa Jameel-om i programom Community Prevent kako bi se razumjeli vodeći čimbenici povezani s njegovom ranjivošću. Uspostavljen je plan podrške prilagođen njegovim potrebama i jačanju njegovih snaga. Taj je plan uključivao podizanje svijesti u Jameel-ovim ekstremističkim pričama, sigurnost putem interneta i razvijanje kritičkog mišljenja.

Škola je aktivno istraživala načine upravljanja ponašanjem mlade osobe, uključujući „vrijeme bježanja“ i imenovanog učitelja koji je praktično podržavao potrebe pojedinca.

4.2. Analiza slučaja: Korištenje „HeadsUp“ Platforme

Kyle Priča & Jasmine Priča

120'

MI vas opremamo sa dvije analize slučaja koje su dostupne na [HeadsUp online platformi \(https://www.heads-up.online/en/learning-portal/simulation-resources/\)](https://www.heads-up.online/en/learning-portal/simulation-resources/). Od vas se traži da ih pročitate i prođete kroz njih sa svojim polaznicima. Slijedeće teme za raspravu se preporučuju za primjenu unutar vaše grupe:

- Po čemu se Kylova i Jasminina priča razlikuju?
- Koji su rizici i faktori zaštite u svakoj priči?
- Kako je dvoje mladih tinejđera završilo radikalizirano?
- Koji su primjeri mladih ljudi koji su radikalizirani u vašoj zemlji?
- Što možemo naučiti iz Jasminine i Kaylove priče?
- Koji su najčešći okidači mladima za radikalizaciju?
- Koji su najjači zaštitnički faktori za spriječavanje radikalizacije među mladima?
- Koje su bile uloge drugih u njihovoj zaštiti?

Samoučenje putem inetrent resursa vezano uz radikalizaciju

60'

- <http://theconversation.com/four-things-schools-can-do-to-help-tackle-extremism-and-radicalisation-79309>
- <https://info-radical.org/en/radicalization/recognizing-violent-radicalization/>

4.3. Kulturološki specifične analize slučajeve (opcionalno)

U ovom odlomku predstavljamo analize slučaja specifične za određenu kulturu za neobavezno korištenje od strane učenika. Neki od njih su prevedeni na engleski, ali većina su na nacionalnim jezicima zemalja koje predstavljaju. Od trenera se traži da pročitaju studiju slučaja koja se odnosi na njihovu vlastitu zemlju i da odluče hoće li to upotrijebiti kao komplementarnu studiju slučaja u odnosu na međunarodne predstavljene u odjeljku 4.1.

Analiza slučaja iz Portugala

RACISMO

Uma jovem Nicol Quinayas, residente em Gondomar, no distrito do Porto, com família colombiana mas com nacionalidade portuguesa, alegou ter sido violentamente agredida na madrugada de 24 de junho 2018, no Porto, por um segurança ao serviço da Sociedade de Transportes Coletivos do Porto (STCP).

Segundo a jovem de 21 anos relatou na queixa, após ter sido assistida no Hospital Santo António, que "foi agredida pelo segurança da 2045, ao serviço dos STCP". "Aqui não entras, preta de merda!" foi uma das várias expressões que diz ter ouvido.

A jovem admitiu que passou à frente na fila de espera para o autocarro, e ele a tentou tirar de forma brusca. Segundo Nicol, o fiscal impediu-a de entrar no autocarro, agarrou-lhe o braço e pô-la fora, começando a bater-lhe depois de esta oferecer resistência. Diz que ele a agarrava, batia-lhe com a cabeça no chão e deu-lhe vários socos.

O rosto inchado, cheio de manchas de sangue, e os lábios deformados. O relatório médico do Hospital de Santo António, no Porto, diz que ficou com traumatismo facial.

Várias testemunhas que estiveram no local referiram a vários jornais, que o fiscal agrediu Nicol da forma como esta descreveu, com socos. E confirmaram que os agentes da PSP chegaram ao local enquanto o fiscal estava com os joelhos por cima de Nicol, ou seja, terão dado conta de que havia uma agressão.

O Núcleo de Deontologia do Comando da PSP do Porto abriu um processo disciplinar aos dois agentes que se deslocaram ao local onde a jovem colombiana Nicol Quinayas estava a ser agredida por um segurança da empresa 2045, na noite de São João, a 24 de Junho.

Estará em causa a suspeita de violação do dever de zelo pelo facto de esses dois polícias não terem detido o segurança em flagrante delito, nem perguntado à vítima se queria apresentar queixa. Além disso, está a ser investigado o facto de os agentes terem registado em auto de notícia a agressão a Nicol Quinayas apenas três dias depois da ocorrência e já depois de a jovem ter feito queixa pessoalmente na esquadra.

Já a empresa de segurança privada 2045 revelou, na passada quarta-feira, ter iniciado um processo de averiguações interno, indicando que o segurança da empresa que alegadamente agrediu a jovem já "não está ao serviço da STCP". Por seu lado, a Câmara do Porto condenou de forma "veemente" a agressão, classificando o sucedido como um "intolerável ato de violência racista".

A SOS Racismo chama a atenção para o facto de "Os insultos e o uso absolutamente desproporcionado da violência foram, neste caso, mais um exemplo de discriminação racista e xenófoba em Portugal", acusa a organização, para quem as "evidências desse abuso de força" estão

documentadas em "fotografias e em vídeos partilhados nas redes sociais e meios de comunicação social de Portugal e da Colômbia".

Considerando "ter aparentemente pecado por escassa" a atuação dos polícias chamadas ao local, a SOS Racismo refere ainda que a queixa "foi registada, por insistência da agredida", citando todos os que afirmaram "que as agressões foram motivadas por ódio e acompanhadas de declarações racistas".

As queixas de racismo e xenofobia atingiram o maior número de sempre em Portugal (em 2018), e isso pode levar a um número crescente de indivíduos que se sentem "à margem" ficando vulneráveis a processos de radicalização.

Portugalska analiza slučaja na Hrvatskom

RASISAM I KSENOFOBIIJA

Mlada žena, Nicol Quinayas, portugalske nacionalnosti, živi u Gondomaru, u okrugu Porto, s kolumbijskom obitelji. Nicol je tvrdila da je nasilno napadnuta u zoru 24. lipnja 2018. godine od strane sigurnosnog djelatnika koji je radio za Sociedade de Transportes Coletivos do Porto (STCP).

Prema izvješću 21-godišnje žene, nakon što joj je pružena pomoć u bolnici Santo António, bila je "napadnuta od strane sigurnosti 2045, u službi STCP-a". "Ne dolazi ovamo, ti j*** crnkinjo!" bio je jedan od nekoliko izraza koje je čula.

Mlada žena priznaje da je bila naprijed u redu čekanja za autobus i pokušala je naglo skočiti. Prema Nicol, zaštitar ju je spriječio da uđe u autobus, uhvatio je za ruku i gurnuo van, počevši je tući nakon što je pružila otpor. Kaže da ju je zgrabio, udarao je dok je bila na podu i nekoliko puta ju je udario po licu.

Lice joj je bilo otečeno, puno krvavih mrlja, a usne su se deformirale. U medicinskom izvješću bolnice de Santo António u Portu kažu da je imala traumu lica.

Nekoliko svjedoka koji su bili na mjestu događaja izvijestili su novine da je čuvar napao Nicol udarcima kako je opisala. Potvrdili su da su agenti PSP-a stigli dok je čuvar imao koljena na Nicol, što znači da su shvatili da je došlo do napada.

Deontološka Uprava zapovjedništva PSP-a Porta otvorilo je disciplinski postupak za dvojicu agenata koji su 24. lipnja došli na mjesto gdje je Nicol Quinayas napao zaposlenik tvrtke za sigurnost 2045., 24. lipnja.

Postoji sumnja da je došlo do povrede dužnosti o skrbi jer dvojica policajaca nisu uhitili čuvara u činu i nisu pitali žrtvu da li želi podnijeti pritužbu.

Privatno sigurnosno poduzeće 2045. otkrilo je da je pokrenulo postupak interne istrage, ukazujući na to da "čuvar koji je navodno napao mladu ženu" više nije u službi STCP-a ". Sa svoje strane, Vijeće Porto je snažno osudilo agresiju, nazvavši je "nepodnošljivim aktom rasističkog nasilja".

2018. godine pritužbe rasizma i ksenofobije dosegle su najveći broj ikad u Portugalu, a to može dovesti do sve većeg broja pojedinaca koji se osjećaju “marginaliziranim” - postajući ranjivi na procese radikalizacije.

Linkovi za Portugalsku Analizu slučajeva:

<https://expresso.pt/sociedade/2018-07-05-Nicol-Quinayas-Nao-que-ro-que-ele-fique-sem-emprego-mas-que-ro-que-ele-nao-volte-a-exercer-funcoes-destas#gs.eFMcf4kL>

<https://www.publico.pt/2018/07/19/sociedade/noticia/policias-do-caso-nicol-quinayas-alvo-de-processo-disciplinar-1838380#gs.JwiemUUf>

<https://www.publico.pt/2018/06/27/sociedade/noticia/jovem-agredida-por-fiscal-posme-os-joelhos-em-cima-como-se-fosse-um-trofeu-1836108#gs.0Fw1gLyW>

<https://www.dn.pt/portugal/interior/preta-de-merda-ques-apanhar-um-autocarro-apanhas-no-teu-pais-9517487.html>

Analiza slučaja iz Irske

Prijetnja nasiljem u Sjevernoj Irskoj i pograničnom području Republike Irske zbog Brexita

Ova priča predstavlja opasnost od radikalizacije među mladima, sjeverno i južno od granice Velike Britanije na otoku Irskoj. Radnja se odvija u veljači 2019., a Ujedinjeno Kraljevstvo možda se sprema napustiti Europsku uniju bez dogovora. To predstavlja prijetnju da će postojati „tvrda granica“ između Republike Irske i Velike Britanije. U ovom trenutku, mladi u pograničnom području Irske pripremaju se za takvu mogućnost. Čuli su priče o nasilju od svojih roditelja; oni misle da shvaćaju teškoće sjevernoirskog sukoba ("The Troubles") u kojima su žrtve na obje strane borbe - republikanci i unionisti - postale svakodnevna pojava; značajka na dnevnom emitiranju vijesti koja je bila tako uobičajena pojava, slušatelji nisu ni obraćali pozornost na rastuće stope smrtnosti.

Ono što je drugačije od vremena sjevernoirskog sukoba i danas je stupanj odvojenosti koji mladi ljudi osjećaju prema razlozima borbi koje su se vodile za njih, i činjenice da oni sada imaju pristup kanalima društvenih medija kako bi planirali, uključili se u radikalnu retoriku, da potiču mržnju prema 'drugoj' strani. Iako nasilje iz prošlosti nikada ne može biti opravdano, ono je shvaćeno kao politički motivirano - obje su strane bile sigurne u što borbom žele postići i koji je bio njihov cilj. U novom valu nasilja koji prijet zbog glasovanja u Velikoj Britaniji za "Brexit", mladi se ne organiziraju za cilj ili za nešto što je politički motivirano - organiziraju se za sudjelovanje u nasilju, zbog nasilja.

Mladi 24-godišnjak Joe Boylan živi u pograničnom području Irske. Njegov otac i stričevi bili su simpatizeri IRA-e i bili su članovi zloglasnog IRI-nog tvorca bombi, odgovornog za napade u Velikoj Britaniji tijekom sjevernoirskog sukoba. Joe je odrastao na pričama koje su prepričavane u tim krugovima; i premda njegov otac i stričevi nemaju želju za povratkom u vrijeme nasilja, Joe osjeća da odbijanje Velike Britanije da pregovara o Brexitu s Europskom unijom i zbog potencijalne mogućnosti da postoji 'čvrsta granica' s Ujedinjenim Kraljevstvom u Irskoj, da je ovo njegova prilika za navodnu slavu. Ovo je njegovo vrijeme da slijedi stope svojih članova obitelji i drugih vođa zajednice koji su išli prije njega. Jednoga dana Joe upali vijesti i saznaje da je u Londonderryju u Sjevernoj Irskoj postavljena bomba u automobilu i da se za odgovornost napada javila skupina koja sebe naziva "nova IRA". Joe ovaj napad tretira kao signal da će nasilje zasigurno slijediti Brexit i on će biti spreman pridružiti se borbi.

Joe ne pronalazi mnogo podrške za ovu vrstu nasilja među svojim vršnjacima. Oni su zaposleni u regiji i više zabrinuti za ekonomski utjecaj Brexita; ali Joe je željan pronaći simpatizere i pristaše, pa se okreće društvenim medijima. Putem društvenih medija povezan je s grupama poput "32 County Ireland" koje vjeruju da Brexit predstavlja vjerodostojnu priliku za 32 županije Irske da se ujedine pod vladom u Dublinu. Ovdje pronalazi stotine online sunarodnjaka koji voljno hrane Joeovu glad za sektaškim nasiljem u regiji, koji podržavaju njegove ideje o napadu na granične prijelaze i koji pojačavaju njegova uvjerenja da on radi pravu stvar pripremajući se za nasilje nakon Brexita.

Dok Joe postaje samo-radikaliziran kroz te online grupe i kroz uključivanje u online razgovore s istomišljenicima, on priznaje svom ocu svoju pravu mržnju prema "drugoj strani"; proglašavajući to na takav način da njegov otac shvaća, njegov sin "ih" mrzi više nego što ih je on sam ikada mrzo. Njegov otac očajnički pokušava urazumiti svog sina, ali je prekasno. Joe je radikaliziran i čeka svoju priliku da uzme oružje.

Linkovi vezani uz analizu slučaja u Irskoj:

<https://www.ft.com/content/25a0993e-1d91-11e9-b2f7-97e4dbd3580d>

<https://www.independent.co.uk/voices/brexit-good-friday-agreement-northern-ireland-troubles-violence-ira-border-a8297406.html>

<https://www.express.co.uk/news/uk/1080049/Brexit-news-northern-ireland-hard-border-eu-negotiation-IRA-republican>

Analiza slučaja iz Češke Republike

Toto je příběh Češky Markéty Všelichové, která aktuálně pobývá v tureckém vězení. K pobytu ve vězení byla odsouzena za údajné napomáhání terorizmu a spolupráci s bojovníky milic syrských Kurdů YPG, které Turecko považuje za teroristickou organizaci. Její příběh vlastně začíná ve studentské lavici technické fakulty zemědělské univerzity. Tak jako všichni studenti i ona má své zájmy a témata, která ji zajímají. Tématem, o které se studentka Markéta Všelichová začala zajímat, byla situace v severní části Sýrie a zde probíhající konflikt. Prvotní informace získávala z televize a především z Internetu. S narůstajícím množstvím informací se vykrystalizovaly její velká sympatie s Kurdy. Říká, že je fascinována jejich vírou ve svobodu a demokracii. Rozhoduje se, že oblast navštíví, aby viděla, jak to vypadá doopravdy. Poté skutečně několikrát navštíví syrskou Rojavu, kde se osobně seznamuje s místním krajem i místními lidmi. Neskrývá své sympatie k místním lidem a oblasti Rojava. Své názory a sympatie publikuje na Internetu i v několika rozhovorech v českých médiích, pro které je její příběh nevšední a zajímavý. Protože chce být místním Kurdům v Rojavě užitečná, rozhodne se tam dovézt polní mobilní nemocnici. Zakládá finanční sbírku, která by to měla umožnit. Než se jí její plán podaří zrealizovat, je zadržena tureckou policií při přechodu z Turecka do Iráku v listopadu 2016. Při kontrole se u ní našly materiály (fotografie, zvukové soubory), které zmiňují kurdské milice YPG, které Turecko považuje za teroristickou organizaci. Turecká prokuratura ji následně obvinila z příslušnosti k ozbrojené teroristické organizaci. Česka se brání u soudu s tím, že je humanitárními aktivistkou a že YPG nejsou teroristickou organizací s odůvodněním, že bojují proti radikálům z Islámského státu. Následně je odsouzena a, i přes snahu České republiky o jiné řešení, nastupuje pobyt v tureckém vězení. Byla odsouzena na 6 let a tři měsíce.

Z příběhu je patrné, že zprvu normálně žijící studentka nachází téma, které ji zajímá a věnuje mu stále více pozornosti. Média a internet jsou nejen zdrojem jejích informací, ale také zdrojem kontaktů na podobně smýšlející lidi i zdrojem inspirace k seberealizaci v této oblasti zájmu. Její názory i energie, kterou tomuto tématu věnuje, se postupně zhmotňují do výrazných změn v jejím reálném životě. Noví přátelé, cesty do Sýrie i rozhovory v médiích jsou něčím, co její život postupně radikálně odlišuje od běžného života české studentky. Plány na finanční sbírku a instalaci polní nemocnice v severní části Sýrie už nemají s životem normální české studentky společného vůbec nic. Radikální názory i činy spějí nutně i k neobvyklému pokračování příběhu. V tomto případě příběh končí odsouzením a vězením v Turecku. Tomuto bohužel nezabránily ani názory a snahy rodičů, učitelů, přátel či odborníků na problematiku konfliktu v Sýrii.

Analiza slučaja sa Cipra

Ποδοσφαιρικός Χουλιγκανισμός

Στην Κύπρο υπάρχει ένα ευρέως διαδεδομένο φαινόμενο του «ποδοσφαιρικού χουλιγκανισμού» που συχνά διεξάγεται από τη νεολαία. Έχει την τάση να είναι πολιτικά καθοδηγημένη και έχει υπάρξει ως αιτία βίας και σοβαρών τραυματισμών μεταξύ των φιλάθλων του ποδοσφαίρου κατά τη διάρκεια αγώνων μεταξύ των αντίπαλων ομάδων τους.

Ένα πρόσφατο παράδειγμα πραγματοποιήθηκε τον Δεκέμβριο του 2017, όταν κατά τη διάρκεια ενός αγώνα ανάμεσα στην ΑΕΛ (ομάδα αριστερού κόμματος) και του ΑΠΟΕΛ(ομάδα δεξιού κόμματος) ξέσπασε ένα σοβαρό επεισόδιο βίας με αποτέλεσμα ένα νεαρό αγόρι να τραυματιστεί σοβαρά κεφάλι. Έξι λεπτά πριν από το τέλος του πρώτου ημιχρόνου, οπαδοί του ΑΠΟΕΛ, έριξαν μια κροτίδα στο γήπεδο, προκαλώντας τραυματισμό του 14χρονου. Αυτό συνέβη αφού οι ποδοσφαιριστές των δύο ομάδων είχαν έντονη διαφωνία.

Το παιχνίδι διακόπηκε για περίοδο 15 λεπτών και, όταν ξανάρχισε, διακόπηκε λόγω της ρίψης επικίνδυνων αντικειμένων από τους οπαδούς της αντίπαλης ομάδας ΑΕΛ.

Κατά τη διάρκεια του δεύτερου διαλειμματος, ένας αριθμός υποστηρικτών των δύο ομάδων μπήκαν στο γήπεδο και συγκρούστηκαν με βία. Κατά τη διάρκεια αυτής της σύγκρουσης ένα 17χρονο αγόρι συνελήφθη για βίαιη επίθεση σε άλλους και για μαχαιροφορία.

Κατά τη διάρκεια των επεισοδίων, τραυματίστηκαν τρία αστυνομικά οχήματα και τέσσερα ιδιωτικά οχήματα, καθώς και παράθυρα καταστήματος.

Nogomet I ekstremizam

Na Cipru postoji široko rasprostranjen fenomen 'nogometnog huliganstva' najčešće među mladima. Najčešće je politički vođeno i bio je uzrok nasilja i teških ozljeda među nogometnim navijačima tijekom utakmica između njihovih suparničkih timova.

Nedavni primjer odvio se u prosincu 2017. godine, kada je tijekom utakmice između 'AEL' (ljevičarski tim) i APOEL-a (desničarski tim) došlo do izbijanja nasilja koje je rezultiralo ozbiljnim ranjavanjem mladića, teškim ozlijedama glave. Šest minuta prije kraja prvog poluvremena, ekipa navijača APOEL-

a bacila je petardu na teren, time uzrokujući povredu 14-godišnjeg dječaka. To se dogodilo zbog velikog neslaganja igrača dviju skupina na terenu.

Igra je prekinuta na 15 minuta, nakon ponovnog pokretanja utakmica je opet prekinuta zbog opasnih predmeta koje su bacili navijači iz protivničkog tima: AEL.

Tijekom druge pauze brojni navijači dviju momčadi ušli su na teren te se sukobili. 17-godišnji dječak uhićen je zbog nošenja noža i zbog nasilnog napada na druge.

Tijekom te epizode, tri policijska vozila i četiri privatna vozila su oštećena te je razbijen izlog trgovine.

Linkovi:

<https://www.cnn.gr/news/sports/story/109285/kypros-thlivera-epeisodia-sto-tsireio-vid>

<http://www.sigmalive.com/news/local/475896/i-riza-tou-xouligkanismou-oi-ultras-kai-to-russia-2018>

<https://www.sport24.gr/football/Cyprus/mpalaki-oi-eythunes-apo-ael-kai-apoel.4983487.html>

Analiza slučaja iz Finske

Sisäministeriön katsaus väkivaltaisen radikalisoitumisen tilanteesta Suomessa

”Suomessa arjen turvallisuuteen väkivaltaisen radikalisoitumisen ja ekstremismin näkökulmasta vaikuttavat eniten väkivaltaiseen äärioikeistoon liittyvät henkilöt, jotka käyttävät väkivaltaa vastustajikseen kokemiaan henkilöitä kohtaan. Yleisimmin suomalainen äärioikeistolainen liikehdintä on edelleen rassistien skinheadryhmien toimintaa. Näiden toiminta perustuu paikallisiin kerhoihin, ja se on valtaosaltaan spontaania katuväkivaltaa. Näkyvin äärioikeistolainen toimija on kansallissosialistinen Pohjoismainen Vastarintaliike (PVL), jonka nimi oli aiemmin Suomen Vastarintaliike. Sen toimintaan on vaikuttanut Poliisihallituksen maaliskuussa 2017 nostama kanne järjestön lakkauttamiseksi... Poliisin rikosilmoitusjärjestelmästä tunnistettiin vuonna 2017 hieman alle 100 rikosta, joiden epäiltiin liittyvän väkivaltaiseen ekstremismiin, joista yli puolet liittyi väkivaltaiseen äärioikeistoon.”

Lähde: Sisäministeriön julkaisu 13/2018

http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/160777/SM_13_2018.pdf?sequence=4&isAllowed=y

Seuraavana Ylen lehtijuttu Suomen vastarintaliikkeen perustajasta Henrik Holapasta ja hänen tarinastaan.

Natsijohtaja, jonka usko loppui

Esa Henrik Holappa on pyhittänyt lähes puolet elämästään kansallissosialismille. Nyt hän on luopunut aatteestaan ja katu vuosia, jolloin hän saarnasi vihan ja väkivallan puolesta. Holappa haluaa nyt tehdä menneisyytensä kanssa julkisen pesäeron huolimatta vaaroista, joita se tuo mukanaan.

Nuoren miehen tie kulki lapsuuden ajan sotilasinnostuksesta Suomen kovapintaisimpien uusnatsien ja uusfasistien keulakuvaksi Suomen Vastarintaliikkeessä. Hänen elämässään oli kyse taistelusta, liikkeestä ja kansallissosialismista. Vaan vuosi vuodelta kaikki alkoi tuntua yhä vähemmän oikealta.

”Aloin kysyä halusinko todellakin kasvattaa lapseni osaksi tätä liikettä. Halusinko minä, että he eläisivät yhtä suljettua elämää kuin minä ja että he näkisivät kaikkialla vihollisia. Ajattelin omaa aikaani natsiliikkeessä ja tajusin äkkiä, että minun touhuni olivat olleet täysin päättömiä. Kun vuonna 2007 jouduin poliisikuulusteluun, minulle vakuutettiin, että kansallissosialismi on historiaa. Minun olisi tuolloin pitänyt tajuta, että he olivat oikeassa – tapahtunut mikä tapahtunut”, Holappa kertoo Ylelle ainutlaatuisessa haastattelussa.

Holappa kuvaa raskaaksi prosessia, joka päättyi hänen eroamiseensa liikkeestä.

”Elin vuosikausia kansallissosialismin oppien mukaisesti. Seurustelin liikkeelle ja kansallissosialismille vihkiytyneiden henkilöiden kanssa. Minä olin ihan samanlainen. Siksi minun on nyt pakko määritellä

kaikki uudelleen ja oppia tuntemaan itseni uudelleen. Kuka minä oikeastaan olen? Kun päätin jättää natsismin, ei elämässäni ollut paljoa jäljellä. Minun oli pakko aloittaa kaikki alusta.”

Holappa sanoo, että hän yrittää ymmärtää missä kohtaa ja mitkä asiat menivät pieleen ja milloin hänen innostuksessaan historiaa kohtaan pimeä puoli pääsi vallalle.

Esa Henrik Holappaa kiinnosti lapsuudesta asti kaikki, millä oli tekemistä armeijan kanssa. Teinivuosina kiinnostus suuntautui Natsi-Saksan historiaa kohtaan. Häntä innostivat Kolmannen valtakunnan militarismi ja tiukka kuri. Holappa sanoo, että hänen natsimainen maailmankuvansa alkoi muodostua 13–14 ikävuosien kieppeillä.

HH = Heil Hitler tai Henrik Holappa

Vuonna 2000 Holappa kirjoitti antisemitistiselle Huhtikuun ryhmälle muutamia tekstejä Waffen-SS:ssä toimineista vapaaehtoisista suomalaisista. Hän oli tuolloin 15-vuotias. Hän ei ollut kuitenkaan valmis liputtamaan avoimesti natsismin puolesta eikä siksi käyttämään omaa nimeään. Hän ryhtyi eräänlaisena pseudonyyminä kirjoittamaan toisella erisnimellään eli Henrikillä. Sitä paitsi Henrik Holappa toimi hänen mukaansa paremmin kansainvälisissä kuvioissa. Natsien keskuudessa HH on usein käytetty lyhenne, jolla tarkoitetaan ”Heil Hitler”. Siitä lähtien nimi on seurannut häntä ja koko natsikautensa ajan Esa Holappa tunnettiin Henrik Holappana.

Vuosina 2001–2002 Holappa kuului Oulussa paikalliseen skinhead-jengiin ja tutustui useisiin skiniliikkeen johtajiin. Hän kuitenkin pettyi, koska nämä eivät olleet erityisen kiinnostuneita ideologisista teemoista. Skinien uusnatsismi keskittyi ennen muuta viinan juontiin, musiikin kuunteluun ja maahanmuuttajien kanssa tappelemiseen. Se ei kuitenkaan Holapalle riittänyt.

Hän sai tarpeekseen kun ajautui riitoihin jengin muiden jäsenten kanssa. Hän ripusti pilottipusakan naulaan ja heitti maihinnousukengät jaloistaan. Holapan mielestä Suomessa ei ollut uskottavia kansallissosialisteja. Hän suuntasi katseensa ulkomaille ja skinhead-kavereitaan huomattavasti vaarallisempiin henkilöihin.

Kirjeenvaihtokurssi natsismin saloihin

Hänen ensimmäiset kontaktinsa maailmaan, josta tulisi hänen huomattava henkilökohtainen verkostonsa äärioikeistolaisissa järjestöissä, löytyivät Britanniasta. Niiden kautta hän sai yhteyden paljon vanhempaan mieheen, rankkoja rikoksia tehneeseen yhdysvaltalaiseen natsiin **Richard Scutariin**. Scutari oli The Order -nimisen järjestön jäsen. Hänet oli tuomittu 60 vuoden vankeusrangaistukseen useista rajuista rikoksista, joissa oli ollut poliittinen motiivi. Vuonna 2002 Holappa kirjoitti Scutarille ensimmäisen kirjeensä.

”Hänen taustansa oli sotilaallisissa erikoisjoukoissa. Se minua varmaankin innosti eniten. Halusin myös tuntea ihan oikean natsin. Hänellä oli vaikuttava elämänkerta ja hän tuntui olevan tosissaan. Halusin oppia tuntemaan juuri sellaisia ihmisiä.”

”Aluksi kyselin hänen elämästään ja armeijapalveluksestaan. Vähitellen kirjeenvaihtomme muuttui henkilökohtaisemmaksi ja ideologisemmaksi. Emme koskaan kirjoittaneet mitään väkivallasta.

Silloinhan kirjeet eivät olisi menneet perille”, Holappa kertoo suhteesta, josta tuli hänen kirjekurssinsa kansallissosialistiseen ideologiaan.

Kirjeenvaihtoa kesti vuoteen 2014 asti, jolloin Holapan usko alkoi tosissaan hiipua. Hän ei enää vastannut Yhdysvalloista tulleisiin kirjeisiin.

Holappa kirjoitteli myös muun muassa Ku Klux Klanin johtajalle **David Dukelle**, saksalaiselle poliisimurhaajalle **Kay Diesnerille** ja norjalaiselle skinille **Ole Nicolai Kvislerille**, joka sai vankilatuomion rasistisin motiivein suoritetusta murhasta. Holapalla oli suhteet myös yhdysvaltalaisiin rasistisiin jengeihin kuten Aryan Brotherhood ja Aryan Nations.

Natsifoorumien aktiivi

Helmikuussa 2004 perustettiin verkkoon suomalainen natsifoorumi Kansallissosialismi.com. Henrik Holappa oli sen aktiivisimpia kirjoittajia. Hän kertoo itse, että hänen tekstinsä käsittelivät ennen muuta sotilaita ja suomalaisia SS-miehiä, mutta nyttemmin lakkautettu sivusto sisälsi myös rasistisia, juutalaisvastaisia ja joukkotuhon kieltäviä artikkeleita. Verkkosivuston kautta Holappa tutustui samanmielisiin kotikaupungissaan Oulussa. He kohtasivat ja ryhtyivät vähitellen tapaillemaan säännöllisesti keskenään.

”Meitä oli kahdeksan henkilöä, joimme kahvia ja keskustelimme. Analysoimme maailman politiikkaa ja erilaisia mahdollisia vaihtoehtoja. Alkoholia ei näissä tapaamisissa nautittu. Tämä tuntui huomattavasti hauskemmalta kuin skinien seurassa. Nuo ihmiset olivat älykkäitä ja monilla heistä oli korkeakoulututkinto. Ja he ajattelivat samoin kuin minä.”

Perussuomalaisten jäsenenä

Ryhmä aloitti poliittisen aktivisminsa vierailulla Perussuomalaisissa vuosina 2005–2006. Holappa valittiin puolueen piirijärjestön hallituksen varajäseneksi, mutta hän sanoo, ettei ollut koskaan mikään aktiivi perussuomalainen.

”Jaoin joitain vaaliesitteitä ja kävin parissa kokouksessa. En kuitenkaan koskaan löytänyt paikkaani puolueessa. Olin tuolloin 20 ja kaikki muut olivat vanhempia. Toisaalta minusta puolueen linja oli aivan liian pehmeä. Minut vaiennettiin, jos yritin puhua monikulttuurisuuden vaaroista. Siksi koko ryhmämme erosi puolueesta”, Holappa kertoo.

Oma järjestö

Perussuomalaisista lähdön jälkeen heräsi ajatus perustaa oma järjestö. Holappa ja toinen kansallissosialismi-foorumille kirjoittanut henkilö, **Mikko***, keskustelivat oman järjestön ideologisesta pohjasta ja siitä kuka halusi lopulta lähteä mukaan.

Samoihin aikoihin Holappa sai Richard Scutarilta kirjeen, jossa tämä kehotti ottamaan yhteyttä Scutarin toiseen kirjeenvaihtokaveriin. Mies oli ruotsalainen ja kuului Ruotsin Vastarintaliikkeen järjestöön. Holappa ryhtyi kirjeenvaihtoon ruotsalaisten natsien kanssa.

Holappa aloitti kontaktit ruotsalaisiin, mutta kun Suomen Vastarintaliike perustettiin, hän oli itse Yhdysvalloissa, jossa hän toimi ja asui yhdysvaltalaisien uusnatsien ja rasistien luona.

Ennen Yhdysvaltain matkaansa heinäkuussa 2008 Holappa ja Mikko tapasivat. Mikko oli muuttanut Oulusta Helsinkiin. He sopivat, että Mikko jatkaisi yhteydenpitoa ruotsalaisiin natseihin. Myöhemmin samana vuonna tuli päätös Ruotsista: suomalaiset saivat luvan perustaa oman vastarintaliikkeen. Holappa valittiin viralliseksi johtajaksi ja keulakuvaksi, vaikka hän oli tuolloin ulkomailla.

Kun Holappa kesällä 2009 palasi Suomeen oli Vastarintaliike jo levittäytynyt monille seuduille. Siihen oli liittynyt äärioikeistolaisia kaveriporukoita ja nämä olivat saaneet järjestössä valtaa. Holapalle ei jäänyt muuta vaihtoehtoa kuin luopua ajatuksesta, että hänestä olisi tullut liikkeen todellinen johtaja.

”Olin täysin tuntematon useimmille jäsenille, jotka olivat tunteneet toisensa vuosien ajan. He suhtautuivat minuun epäillen. Ei ollut mahdollista tulla ulkopuolelta ja yrittää olla auktoriteetti. Sitä paitsi asuin Oulussa ja saatoin osallistua harvoin eteläisessä Suomessa pidettyihin kokouksiin, joissa päätökset tehtiin. Totta kai minulla oli asioihin vaikutusta, mutta jos etelän johtajat olivat jotain keskenään päättäneet, noudatettiin sitä linjaa”, Holappa sanoo.

Holapan piti siten yrittää löytää oma roolinsa johtajana ilman valtaa. Hän edusti Suomen osastoa yhteydenpidossa Ruotsin Vastarintaliikkeen kanssa, mutta kotimaassa johtivat toimintaa muut henkilöt.

”Minulla ei ollut täällä paljoakaan tekemistä, joitakin puheluita, sähköposteja silloin tällöin ja verkkosivuston ylläpitoa. Pari kertaa reissu kuukausikokouksiin Helsinkiin tai Turkuun. Minun ei tarvinnut omistaa montakaan tuntia päivässä Vastarintaliikkeelle.”

”Alkuaikoina liike etsi suuntaansa ja olimme harvoin yhtä mieltä asioista. Etelän aktivistiryhmät halusivat, että olisin ollut aktiivisempi ja vahvempi johtaja. He eivät koskaan ymmärtäneet minun kirjallista kiinnostustani, he eivät olleet kiinnostuneita historiallisesta analyysistä tai ideologisesta keskustelusta. He halusivat enemmänkin urheilullista aktivismia ja jännittävien asioiden tekemistä. Olin liian teoreettinen ja ikävyyttävä”, Holappa kertoo.

Johtaja liikkeellä

Holapan ensimmäinen vuosi Vastarintaliikkeen muodollisena johtajana oli kiertolaisen elämää. Suomessa hänellä ei ollut asioihin juuri sanomista eikä paljoa tekemistäkään. Siksi hän matkusti edestakaisin Suomen, Ruotsin, Saksan, Itävallan, Ranskan ja Espanjan väliä. Kussakin maassa löytyi samanmielisiä, joiden kanssa olla tekemisissä ja joiden luona asua.

Ruotsin-reissuilla hän tapasi naisen, joka alkoi odottaa hänelle lasta vuonna 2011. Se teki lopun kiertolaisuudesta ja toukokuussa 2011 Holappa asettui asumaan Taalainmaalle. Suomen Vastarintaliikkeen keulakuva etäännytti näin yhä kauemmaksi järjestöstään. Yhteydenpito Suomeen tapahtui pääasiallisesti sähköpostin ja skypein avulla. Hän matkusti Suomeen vain aktivistipäiville ja suurempiin tilaisuuksiin. Holapalla oli siten vain satunnaisia kontakteja henkilöihin, jotka käytännössä johtivat liikettä.

Suuri epäily

Tätä kesti vajaan vuoden. Syksyllä 2012 Holappa ilmoitti ilman ennakkovaroitusta, että eroaa SVL:n johtajuudesta. Hän oli turhaan yrittänyt löytää paikkaansa liikkeessä. Toverit tuntuivat yhä vieraammilta. Suomalaiset pitivät hänet loitolla eikä hän tuntenut yhteenkuuluvuutta ruotsalaisten kanssa. Holappa halusi tehdä enemmän liikkeen eteen, mutta koki, että muut painoivat alas henkilöt, jotka yrittivät kohota liikkeessä. Hän oli liikkeen johtaja mikä tarkoitti sitä, että kaikki mikä tehtiin SVL:n nimissä tehtiin myös hänen nimissään – vaikka hänellä ei ollutkaan mahdollisuutta vaikuttaa asioihin.

”Olin puhunut luopumisesta päiväkausia kumppanini kanssa ja eräänä aamuna päätin erota. Minähän olin kotoisin Oulusta eikä minulla ollut mitään suurempaa tekemistä etelän johtajien kanssa. Siksi en edes ajatellut, että olisin kääntynyt heidän puoleensa. Lähetin sähköpostia ainoalle hyvin tuntemalleni aktivistille, **Juuso Tahvanaiselle** Ouluun. Kysyin häneltä oliko hän kiinnostunut SVL:n johtamisesta. Viidessä minuutissa sain myöntävän vastauksen ja asia oli sillä selvä”, Holappa muistelee.

Holapan mukaan hänen valintaansa ei koskaan kyseenalaistettu eikä kukaan Suomesta ottanut häneen yhteyttä. Kaikki oli hyvin niin kauan kun hän ei kokonaan luopunut natsi-ideologiasta ja liikkeestä. Kun johtajan vaihdos julkistettiin, Holappa antoi ymmärtää, että hän toimisi edelleen pohjoismaisessa katto-organisaatiossa (NMR). Tämä ei kuitenkaan vastannut todellisuutta – kuten ei moni muukaan asia Vastarintaliikkeessä.

”Pidin yhteyttä **Klas Lundiin** ja muuhun johtoon, mutta minulla ei ollut mitään varsinaista tehtävää tai asemaa liikkeessä. Olihan paljon suunnitelmia kuten, että minusta piti tulla verkkosivustomme englanninkielisen version päätoimittaja ja että kirjoittaisin järjestön Polaris-lehteen, mutta kaikki suunnitelmat kuivuivat kasaan”, Holappa kertoo.

Pohjoismaisella Vastarintaliikkeellä ei ole englanninkielisiä verkkosivuja, vain lyhyt esittely järjestöstä. Jäsenlehti Polaris on lakkautettu ja Holappa ehti kirjoittaa siihen vain pari juttua.

”Aloin ensi kertaa nähdä liikkeen hyvin pienen piirin muodostamana lahkona. Silloin en vielä ollut valmis jättämään liikettä. Ajattelin, että ehkä kykenisin muuttamaan liikettä sisältäpäin. Aina löytyi jokin ”ehkä”, joka piti minut mukana.”

Holapan tie ulos natsismista – johon hän ei enää täydellä sydämellä uskonut – oli alkanut. Hän osallistui yhä harvemmin tapaamisiin tai muihin toimiin.

Käännekohta kesällä 2014

Kesällä 2014 Holappa oli valmis myöntämään itselleen, että voisi jättää natsismin ja Pohjoismaisen Vastarintaliikkeen. Hän ei kuitenkaan kertonut sitä julkisesti, koska se saattoi olla vaarallista. Hänen mukaansa Vastarintaliike piti häntä petturina jo siksi, että hän oli niin passiivinen ja että hän piti yhteyttä henkilöihin, jotka olivat aiemmin lähteneet pohjoismaisesta liikkeestä. Oli turvallisempaa antaa ymmärtää, että hän edelleen tavalla tai toisella oli mukana liikkeen toiminnassa – vaikkakin teki erittäin vähän ja seurusteli väärin ihmisten kanssa.

Ei yhteyksiä Pohjolaan

Holapalla ei ole enää minkäänlaisia yhteyksiä vastarintaliikkeisiin muissa Pohjoismaissa. Yhteydet entisiin tovereihin Suomen Vastarintaliikkeessä rajoittuvat satunnaisiin skype -kontakteihin, jos he sattuvat olemaan linjoilla samaan aikaan.

”He kysyvät miten voin ja mitä puuhailen. Luulisin, että ruotsalaiset ovat pyytäneet heitä selvittämään mitä Holappa touhuaa. Ruotsalaiset eivät ole olleet suorassa yhteydessä minuun sitten vuoden 2014. Tuona kesänä kumppanini sai useita puheluita, joissa kerrottiin, että minun olisi pitänyt olla kummallisissa paikoissa outoihin aikoihin. He olivat hyvin uteliaita siitä mitä olin tekemässä. Saman vuoden syksyllä Pohjoismaiden Vastarintaliikkeen parlamentaarisen haaran johtaja **Pär Öberg** matkusti Suomeen puhuakseen minulle ”järkeä”. Hän oli hyvin ärtynyt, koska en tullut paikalle kun hän kutsui. Hänen viestinsä oli, että minun oli tultava kun kutsu käy – sama missä olin tai mitä olin tekemässä. Sitten hän ilmoitti, että hän ottaa minuun yhteyttä ja että puhumme silloin asiat halki. Tuota puhelua ei ole koskaan tullut”, Holappa sanoo.

Rajan yli

Holappa on nyt entisten tovereidensa silmissä kaksinkertainen petturi, kun hän kertoo avoimesti erostaan ja todellisuudesta Vastarintaliikkeen julkisivun takana. Hän on sekä jättänyt liikkeen ja natsismin että kertoo nyt liikkeen sisäisistä olosuhteista ”vihollismedialle”. Tämä on äärimmäinen majesteettirikos Pohjoismaisessa Vastarintaliikkeessä ja se saattaa olla vaarallista.

”Olen tietoinen vaarasta. Jos kimppuuni hyökätään, sitä tuskin tekee kukaan johtajista tai varsinaisista jäsenistä. Sellaiseen saattaa ryhtyä jokin nuorempi jäsen, joka haluaa luoda itselleen jonkinlaista mainetta”, Holappa arvioi.

Vaarasta huolimatta Holappa sanoo, ettei anna pelon ottaa valtaa. Hän haluaa muuttaa elämäänsä ja silloin täytyy selvitä teoistaan. ”Mutta totta kai otan turvallisuuteni tosissani.”

Missä nyt mennään?

Holappa on ollut omistautunut, militantti kansallissosialisti puolet elämästään. Hän on päättänyt luopua vihan ideologiasta valitsematta mitään tilalle.

”Minun ei tarvitse vielä määritellä itseäni poliittisesti. Nyt haluan olla mieluiten epäpoliittinen henkilö.”

Holappa kuvaa olevansa siirtymävaiheessa. Tärkeintä on päästä eroon äärimmäisyysajattelusta. Se prosessi on hyvässä vauhdissa, mutta ei vielä loppuun viety.

”Se ei ole helppoa. Olin 13–14-vuotias kun kiinnostuin kansallissosialismista. Mitä enemmän luin sitä enemmän löytyi ”totuuksia”. Ne vahvistivat sen mihin uskoin. Omaksuin natsismin täydestä sydämestäni. Seurustelin sellaisten henkilöiden kanssa, jotka olivat vihkineet koko elämänsä natsismille, minä kuuntelin heitä ja elin heidän oppiensä mukaan. Minusta tuli heidän kaltaisensa. Nyt minun on määriteltävä elämäni uudelleen ja opittava tuntemaan itseni uudella tavalla. Kuka ja

mikä minä olen? Elämässäni ei ollut paljoa jäljellä kun luovuin natsismista. Minun on aloitettava aivan alusta”, Holappa sanoo.

”Minun pitää olla rehellinen itseäni kohtaan. Minun pitää myöntää missä olen ollut ja mitä olen tehnyt. Minun on myös ymmärrettävä missä meni pieleen. En halua enää olla osa tuota liikettä enkä halua rakentaa kansallissosialistista valtiota. Minun on läpikäytävä kaikki tapahtunut pala palalta ja yritettävä analysoida sitä.”

Holappa sanoo, että hän yrittää nyt hyvittää natsivuotensa ja korjata tekemiään virheitä. Hän on kirjoittanut kirjan elämästään ja kirjoitusprosessin aikana joutunut katsomaan rehellisesti elettyä elämää. Se on nostanut esiin tunnontuskia.

”Olisi ollut paljon parempiakin tapoja viettää nuoruusvuosiaan kuin perustaa natsiliike ja yrittää ystäväystyä väkivaltaisten uusnatsien kanssa. En kuitenkaan voi muuttaa menneisyyttäni. Voin ainoastaan rakentaa tulevaisuuttani – ja se alkaa nyt.”

Tuntee vastuunsa

Holappa kertoo tuntevansa edelleen vastuuta, kun kuulee tai lukee siitä mitä Vastarintaliike on tehnyt. Hän ajattelee menneisyyttä ja liikettä joka ikinen päivä. Kuusitoista vuotta on pitkä aika eikä se häivy vain olkapäitä kohauttamalla ja elämällä eteenpäin. Holappa kuitenkin toivoo, että pimeyden jälkeen sarastaa valo. Kaikista vaikeuksista ja riskeistä huolimatta hän on nyt jättänyt uusnatsistisen liikkeen.

”Kymmenen vuoden kuluttua toivon voivani sanoa, että nyt tekemäni päätös oli oikea. Toivon, että olen voinut korjata tekemäni virheet ja mennyt elämässäni eteenpäin. On vaikeaa ennakoida tämän enempää. Juuri nyt tuntuu siltä, että minun pitää vain ottaa päivä kerrallaan”, lopettaa Holappa.

**) Koska emme ole tavoittaneet Mikkoa haastattelua varten, eikä hän ole esiintynyt julkisesti SVL-jäsenenä, emme julkaise hänen sukunimeään.*

Tämä projekti on toteutettu yhteistyössä norjalaisen [Hate Speech Internationalin](#) kanssa.

Lähde: <https://yle.fi/aihe/artikkeli/2016/05/15/natsijohtaja-jonka-usko-loppui>

Nalaiza slučaja iz Hrvatske

Politička radikalizacija mladih u Hrvatskoj

U Hrvatskoj, osobito na područjima zahvaćenima ratom 90-tih godina postoji val radikalizacije i nacionalizma koja osobito negativno utječe na mlade s obzirom na njihove osjetljive i povodljive godine.

Zabrinjavajuća je informacija da više od jedne trećine anketiranih srednjoškolaca prema istraživanju nevladine organizacije GONG ima visok stupanj ekskluzivističkog nacionalizma i skloni su određenim skupinama uskratiti jednak status državljanstva na temelju kulturalnih kriterija. Četrdeset posto vjeruje da bi etnički Hrvati trebali imati više prava u Hrvatskoj nego pripadnici drugih etničkih skupina, isti broj izražava negativne stavove prema nevladinim organizacijama i njihovu ulogu u društvu. Polovica njih izrazila je homofobne stavove i podijelila se u svojoj procjeni fašističke prirode NDH. Maloljetnici (od 14 do 18 godina) i mlađi odrasli (od 18 do 21 godine) posebno su podložni žalbama radikalne desnice, a neki od njih su se pridružili i skinheads pokretu okupljenom oko web foruma Stormfront Hrvatska.

Očigledno je da postoje razne skupine koje se služe plasiranjem laži, širenjem pesimizma, preuveličavanja, konstantnim naglašavanjima nacionalnih različitosti koje žele da pridobiju određene grupe ljudi na svoju stranu kako bi se izazivali nemiri i netrpeljivost zbog njihovih viših ciljeva. Najopasnije je kada su takvi ljudi zaposleni na javnim mjestima, političari, gradonačelnici, predvodnici raznih braniteljskih skupina i slično.

Kakvo je stanje u Hrvatskoj vrlo je dobro opisao političar Igor Koloman " Svako malo na nekom javnom okupljanju u RH dižu se desnice, mi smo okruženi retorikom mržnje, netrpeljivosti, na temelju razlika među nama bilo koje vrste. Mrzimo se i tako se i ponašamo, tako i govorimo, to je problem koji mi imamo u ovoj zemlji. Svastika na nogometnom stadionu u Splitu je posljedica tog problema. I da ne bi bilo zabune, ustaško U, 'Za dom spremni' i kukasti križ su isto, među njima nema razlike, nema relativizacije zločina i onoga što ti znakovi predstavljaju, to je potpuno isto. Ono što dodatno zabrinjava je da nam se takve stvari događaju često i u velikoj mjeri tamo gdje se okupljaju mladi ljudi, na sportskim događajima, ne nekim koncertima, na nekim vrstama javnih okupljanja. To znači da imamo dodatno duboki problem i kao društvo smo svi zakazali. „

Ponukani upravo navedenim motivima i tipovima radikalizacije prenosimo priču koja se odvila u gradu Vukovaru. Vukovar je najistočniji grad Hrvatske koji je u Domovinskom ratu pretrpio najveća razaranja. Na pograničnom je području gdje pored ostalih nacionalnosti ima i Srba. To je posebno osjetljivo područje gdje je rezultat govora mržnje ili radikalizacije vrlo brzo vidljiv na ulicama. Tu se nastoji izmiriti hrvatsko i srpsko stanovništvo već 20 godina, ali postoje sa objiju strana grupe u medijima, na internet portalima, braniteljske grupe, političari koji pokušavaju indoktrinirati ljude posebno mlade. Sukob dvije grupe srednjoškolaca zbog različite nacionalnost izbio je u gradu nakon što su se na društvenim mrežama i raznim portalima proširile vijesti na govor gradonačelnika koji je prozvao učenike srednje škole u Vukovaru koji pohađaju nastavu na srpskom jeziku jer na nogometnoj utakmici finala Kupa Vukovara, odigranoj prošle godine, nisu ustali dok je bila intonirana hrvatska himna. Hrvatska skupina dječaka prišla je dječaku koji pohađa nastavu na

srpskom jeziku te započela s navijačkim i nogometnim provokacijama, nakon kojih su ga lakše fizički ozlijedili. Dakle oni su bili radikalizirani i pod utjecajem govora mržnje.

Postavlja se pitanje kome je u cilju da mladi postaju netolerantni i isključivi prema manjinama i drugačijima od sebe, tko mlade radikalizira u ovom smjeru, tko želi da se stvori nacija koja ne trpi i mrzi različito?

Otežavajuća okolnost za mlade su teške socijalne okolnosti u cijeloj zemlji, a posebno na područjima koja su udaljena od glavnog grada. Socijalne prilike u društvu određuju umjerenost ili radikalizam.

Danas se mladi u Europi dijele na one koji su dobili šansu, znači posao, karijeru i neki oblik stabilnosti te one druge. Oni koji to nemaju, a to je 40 do 50 posto ljudi u sredozemnoj Europi, koji nemaju što izgubiti ti su najčešće radikalni. Zbog svih navedenih razloga vrlo je važno razviti kritičko mišljenje kod mladih te ih podučiti toleranciji i prihvaćanju različitosti.

<https://vijesti.rtl.hr/novosti/hrvatska/2999101/neslavno-izvjesce-ek-hrvati-velicaju-ustastvo-jaca-nacionalizam-i-mrznja-prema-srbima-romima-i-lgbt-osobama/>

<http://hr.n1info.com/Vijesti/a187509/Najvise-govora-mrznje-na-portaluDnevno.hr.html>

<https://www.24sata.hr/news/policija-dovrsila-istragu-nasilje-u-vukovaru-bio-sukob-navijaca-609799>

<https://hrvatskabraniteljskapuckastranka.weebly.com/blog/penavagovor-vukovarskog-gradonacelnika-ivana-penave-na-mirnom-prosvjedu-u-vukovaru>

Case study from Spain

Un grupo de jóvenes radicales atacan la Mezquita Mayor del Albayzín, Granada.

La radicalización se puede desarrollar en muchos ámbitos. En España, sobre todo en los últimos tiempos con el yihadismo y el creciente nacionalismo debido al problema catalán, se ha incrementado un radicalismo determinado: el fascismo o ultraderecha. De igual manera que ha estado sucediendo en el resto de Europa con el ascenso de partidos políticos de ultra derecha en países de toda Europa, en España ciertos grupos radicales -jóvenes guiados generalmente por una ignorancia o falta de criterio- se valen del discurso de odio para atacar o llevar a cabo acciones (violentas) islamóforas y xenóforas. El mal tratamiento del terrorismo o la radicalización (religiosa en este caso) genera odio y xenofobia que incrementa, así mismo, más radicalización (ideológica o política).

Un ejemplo claro lo encontramos en agosto de 2017. Un grupo de doce jóvenes radicales atacaron la Mezquita Mayor de Granada situada en el barrio del Albayzín. Estos jóvenes pertenecían a la facción de extrema derecha del colectivo denominado como Hogar Social, que ya ha presentado más acciones violentas xenóforas, racistas, homóforas... sobre todo en Madrid y Granada. Bajo un tinte de patriotismo y de defender a España, sus bases parten del rechazo a lo extranjero, entre otras cosas.

Se colocaron delante de la mezquita por la noche con pancartas y gritos para asustar a los musulmanes que había dentro. Con la intención de que salieran, desataron una situación de miedo y pánico entre los vecinos lanzando bengalas al interior de la mezquita al mismo tiempo que gritaban proclamas como "terroristas", "os financia Daesh" o "fuera de Europa". Estas acciones se llevaron a cabo a pesar de que el imán de la mezquita se declarara en contra de los atentados acaecidos en Barcelona y Cambrils y de que Granada sea una de las ciudades más conocidas por su cultura intercultural (y todo el legado musulmán).

Una vez llegó la policía (avisados por los vecinos), los jóvenes se dispersaron por las callejuelas del Albayzín y fue imposible su identificación. Sin embargo, se informó a los responsables de la mezquita la posibilidad de denunciar por delito de odio. Varias organizaciones, como el partido político Vamos Granada o la plataforma pro derechos humanos Granada Abierta, han denunciado estas acciones y exigen que el colectivo sea ilegalizado.

Otras ciudades como Sevilla también han sufrido, en sus mezquitas, actos de violencia por personas no identificadas que pintan en sus paredes "¡Asesinos, lo vais a pagar!" o "Stop al islam".

Por ello es importante adquirir un pensamiento crítico que sepa distinguir términos, corregir estereotipos y prejuicios, y aprender la tolerancia y el respeto.

Enlaces a las noticias:

https://www.abc.es/espana/abci-mezquita-albaicin-granada-atacada-radicales-extrema-derecha-201708201416_noticia.html

https://www.antena3.com/noticias/espana/grupo-extremistas-corte-islamofobo-ataca-mezquita-albaicin-bengalas_20170820599979660cf2e2ea3558b0c3.html

<https://www.europapress.es/andalucia/noticia-grupo-jovenes-radicales-ataca-bengalas-mezquita-albaicin-granada-20170820131619.html>

Analiza slučaja iz Španjolske

Skupina mladih radikala napada Veliku džamiju Albayzín, Granada.

Radikalizacija se može razviti u mnogim područjima. U Španjolskoj, osobito u posljednje vrijeme s pojavom džihadizma i rastućeg nacionalizma zbog katalonskog problema, povećao se i jedan oblik radikalizma: fašizam ili ekstremno desno krilo. Baš kao što se to događa i u ostatku Europe s porastom ultra desnih političkih stranaka, u Španjolskoj neke radikalne skupine – uglavnom mladi ljudi vođeni neznanjem ili nedostatkom prosudbe - koriste govor mržnje kako bi napali ili izvršili (nasilne) islamofobne i ksenofobne akcije. Loše postupanje terorizma ili radikalizacije (u ovom slučaju religiozne/vjerske) stvara mržnju i ksenofobiju koja služi širenju ideološke ili političke radikalizacije.

U kolovozu 2017. nalazimo jasan primjer, skupina od dvanaest mladih radikalista napala je Veliku džamiju Granade koja se nalazila u susjedstvu Albayzín. Ovi mladi ljudi pripadali su krajnje desničarskoj frakciji kolektiva *Hogar Social* ("socijalni dom"), koja je već ranije bila odgovorna za nasilne ksenofobične, rasističke ili homofobične akcije, posebno u Madridu i Granadi. Pod krinkom patriotizma i obrane Španjolske temelji se između ostalog na odbacivanju stranaca.

Stajali su ispred džamije po noći s plakatima i vikali su kako bi preplašili muslimane koji su unutra. S namjerom da ljude izvuku iz džamije, oni su pokrenuli situaciju straha i panike. Bacili su rakete u džamiju dok su povikivali parole kao što su "teroristi", "vi financirate Daesh" ili "napustite Europu". Te su radnje provedene unatoč činjenici da je imam džamije izjavio da je protiv napada u Barceloni i Cambrillsu, te da je Granada jedan od gradova najpoznatijih po svojoj interkulturalnoj povijesti (i cjelokupnoj muslimanskoj ostavštini).

Kad je stigla policija (pozvana od strane susjeda), mladi su se raspršili ulicama Albayzína i bilo ih je nemoguće identificirati. Međutim, oni koji su odgovorni za džamiju bili su obaviješteni o mogućnosti prijavljivanja zločina iz mržnje. Nekoliko organizacija, kao što je politička stranka *Vamos Granada* ili platforma za ljudska prava *Granada Abierta*, osudile su te akcije i zahtijevale zabranu skupine.

Džamije u drugim gradovima kao što je Sevilja također su pretrpjele nasilje od strane neidentificiranih ljudi koji su išarali zidove sa parolama "Ubojice, platit ćete!" ili "Zaustavite islam".

Zbog svih navedenih razloga važno je steći kritičko mišljenje kako bi znali razlikovati pojmove, ispraviti stereotipe i predrasude, naučiti se toleranciji i poštovanju.

Linkovi za daljnje čitanje:

https://www.abc.es/espana/abci-mezquita-albaicin-granada-atacada-radicales-extrema-derecha-201708201416_noticia.html

https://www.antena3.com/noticias/espana/grupo-extremistas-corte-islamofobo-ataca-mezquita-albaicin-bengalas_20170820599979660cf2e2ea3558b0c3.html

<https://www.europapress.es/andalucia/noticia-grupo-jovenes-radicales-ataca-bengalas-mezquita-albaicin-granada-20170820131619.html>

Preporuke za Priručnik:

ASCD (2011). *The Importance of Multicultural Education*, In *Educational Leadership*, 61(4), pp. 30–35.

Centre for the Prevention of Radicalisation Leading to Violence (2019). *The Behaviour Barometer: An Education and Awareness Tool*. Accessed on 1st December 2018 from: https://info-radical.org/wp-content/uploads/2016/08/BAROMETRE_EN_CPRLV_2016-1.pdf

Gorski, P. (2018). Understanding the Depth and Breadth of "Multicultural". Accessed on 3rd December 2018 from: <http://www.edchange.org/multicultural/activities/multicultural.html>

Hidalgo, N. (1993). *Multicultural teacher introspection*. In Perry, T. and Fraser, J. (Eds.) *Freedom's Plow: Teaching in the Multicultural Classroom*. New York: Routledge.

Kirklees Prevent (2016). *Case Study: A Kirklees Prevent Hub*. Accessed on 3rd December 2018 from: <https://www.kirklees.gov.uk/beta/community-safety-partners/pdf/kirklees-channel-case-study.pdf>

Irvine, J. J., & Armento, B. J. (Eds.). (2001). *Culturally responsive teaching: Lesson planning for elementary and middle grades*. Boston: McGraw-Hill.

SALTO (2017). *An Introduction to Diversity Management Youth Work*. Accessed on 3rd December 2018 from: <https://www.salto-youth.net/downloads/4-17-3619/IntroductionToDiversityManagementInYouthWork.pdf>

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (2016). *A Teacher's Guide on the Prevention of Violent Extremism*. Paris, France: UNESCO

